

บันทึกข้อความ

กลุ่มช่วยอำนวยความสะดวกบริหาร
เลขรับที่ 4038
วันที่ 11 พ.ค. 2566
เวลา 09:40

ส่วนราชการ กองแผนงาน กลุ่มติดตามและประเมินผล โทร. ๐-๒๖๕๓-๔๔๔๔ ต่อ ๒๒๔๒

ที่ กษ.๐๖๐๖/ ๕๕๕ วันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ผลการประชุมคณะรัฐมนตรี วันอังคารที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๖๖

เรียน อธิบดีกรมปศุสัตว์

ด้วยกองแผนงานได้ตรวจสอบผลการประชุมคณะรัฐมนตรี วันอังคารที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๖๖ จำนวน ๑๕ เรื่อง มีเรื่องที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๗ เรื่อง ดังนี้

๑. เรื่อง ร่างกฎ ก.พ. ว่าด้วยการสรรหาผู้ทรงคุณวุฒิและการเลือกข้าราชการพลเรือนเพื่อเป็นอนุกรรมการใน อ.ก.พ. สามัญ พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติร่างกฎ ก.พ. ว่าด้วยการสรรหาผู้ทรงคุณวุฒิและการเลือกข้าราชการพลเรือนเพื่อเป็นอนุกรรมการใน อ.ก.พ. สามัญ พ.ศ. ตามที่สำนักงาน ก.พ. เสนอและให้ดำเนินการต่อไปได้ และให้สำนักงาน ก.พ. รับความเห็นของกระทรวงสาธารณสุขไปพิจารณาดำเนินการต่อไปด้วย

ทั้งนี้ ร่างกฎ ก.พ. ตามที่สำนักงาน ก.พ. เสนอ เป็นการยกเลิกกฎ ก.พ. ว่าด้วยการสรรหาผู้ทรงคุณวุฒิและการเลือกข้าราชการพลเรือนเพื่อเป็นอนุกรรมการใน อ.ก.พ. สามัญ พ.ศ. ๒๕๕๒ และแก้ไขเพิ่มเติม และปรับปรุงให้ชัดเจนและมีประสิทธิภาพมากขึ้น เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเลือกข้าราชการพลเรือนเป็นอนุกรรมการและการสรรหาผู้ทรงคุณวุฒิใน อ.ก.พ. สามัญ เพื่อลดความยุ่งยากซับซ้อน ลดขั้นตอนการปฏิบัติ และบทบัญญัติให้ส่วนราชการสามารถใช้วิธีการลงคะแนนทางอิเล็กทรอนิกส์ได้ ซึ่งคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนได้เห็นชอบแล้ว

สาระสำคัญของร่างกฎ ก.พ.

เป็นการปรับปรุงกฎ ก.พ. ว่าด้วยการสรรหาผู้ทรงคุณวุฒิและการเลือกข้าราชการพลเรือนเพื่อเป็นอนุกรรมการใน อ.ก.พ. สามัญ พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติมให้ชัดเจนและมีประสิทธิภาพมากขึ้น รวมทั้งให้นำวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในกระบวนการเลือกข้าราชการพลเรือนเป็นอนุกรรมการใน อ.ก.พ. สามัญ ได้ดังนี้

๑. กำหนดให้อนุกรรมการโดยตำแหน่งใน อ.ก.พ. กระทรวง อ.ก.พ. กรม หรือ อ.ก.พ. จังหวัด เป็นผู้พิจารณากำหนดจำนวนอนุกรรมการ ดังนี้ (๑) ผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๕ (๑) มาตรา ๑๗ (๑) และ มาตรา ๑๙ (๑) ไม่น้อยกว่าสองคน แต่ไม่เกินสามคน (๒) ข้าราชการพลเรือนผู้ได้รับเลือกตามมาตรา ๑๕ (๒) ไม่น้อยกว่าสามคน แต่ไม่เกินห้าคน และจำนวนข้าราชการพลเรือนผู้ได้รับเลือกตามมาตรา ๑๗ (๒) และมาตรา ๑๙ (๒) ไม่น้อยกว่าสามคน แต่ไม่เกินหกคน

๒. กำหนดวิธีการเลือกข้าราชการพลเรือนเป็นอนุกรรมการใน อ.ก.พ. กระทรวง อ.ก.พ. กรม หรือ อ.ก.พ. จังหวัด โดยวิธีการอย่างหนึ่งอย่างใด ดังนี้ (๑) การลงคะแนน ณ สถานที่ที่กำหนด (๒) การลงคะแนนผ่านทางไปรษณีย์ลงทะเบียน (๓) การลงคะแนนทางอิเล็กทรอนิกส์ ตามกฎหมายว่าด้วยการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ (๔) วิธีอื่นใดที่ ก.พ. กำหนดเพื่อให้เห็นวิธีการทั้งหมด ทั้งนี้ “อย่างหนึ่งอย่างใด” รวมถึงวิธีเดียวหรือหลายวิธีก็ได้โดยให้เป็นดุลพินิจของส่วนราชการ

๓. กำหนดหลักเกณฑ์การเลือกบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้เป็นอนุกรรมการ เพื่อให้การเลือกโปร่งใสเป็นธรรมและตรวจสอบได้ โดยเพิ่มรายละเอียดบางประการ เช่น (๑) การประกาศวิธีการเลือกให้ทราบ (๒) เพิ่มระยะเวลาการขึ้นบัญชีรายชื่อผู้ได้รับเลือกจาก ๑ ปี เป็น ๒ ปี

๔. กำหนด...

๔. กำหนดวิธีการสรรหาผู้ทรงคุณวุฒิใน อ.ก.พ. กระทรวง อ.ก.พ. กรม หรือ อ.ก.พ. จังหวัด เพื่อแต่งตั้งเป็นอนุกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิใน อ.ก.พ. สำมัญ ต่าง ๆ และการเสนอชื่อผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวจะต้องได้รับการยินยอมจากผู้ทรงคุณวุฒิก่อน โดยเพิ่มเติมให้ผู้ทรงคุณวุฒิต้องรับรองคุณสมบัติตามหนังสือรับรองตนที่กำหนดในแบบท้ายกฎ ก.พ. นี้

๕. ให้อนุกรรมการมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปีและเมื่อครบกำหนดให้อนุกรรมการอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้แต่งตั้งอนุกรรมการใหม่ ให้อนุกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิใน อ.ก.พ. สำมัญ ดำรงตำแหน่งตามวาระติดต่อกันในคณะเดิมได้ไม่เกินสองวาระและให้ดำรงตำแหน่งในเวลาเดียวกันได้ไม่เกินจำนวนสามคณะ

๖. เพิ่มเติมเหตุการณ์พ้นจากตำแหน่งอนุกรรมการซึ่งเป็นข้าราชการพลเรือนที่ได้รับคัดเลือกเมื่อ (๑) ตาย (๒) ลาออก (๓) เป็นคนไร้ความสามารถ คนเสมือนไร้ความสามารถ ฯลฯ (๔) เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ฯลฯ (๕) เป็นผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการ ฯลฯ (๖) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ (๗) พ้นจากตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูงในกระทรวงตามมาตรา ๑๕ (๒) หรือตำแหน่งประเภทบริหารหรืออำนวยการในกรมตามมาตรา ๑๗ (๒) หรือประเภทบริหารหรืออำนวยการ ซึ่งกระทรวงหรือกรมแต่งตั้งให้ไปประจำจังหวัดนั้นตามมาตรา ๑๙ (๒)

๗. เพิ่มเติมเหตุการณ์พ้นจากตำแหน่งอนุกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิใน อ.ก.พ. สำมัญต่าง ๆ เมื่อ (๑) ตาย (๒) ลาออก (๓) เป็นคนไร้ความสามารถ คนเสมือนไร้ความสามารถ ฯลฯ (๔) เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ฯลฯ (๕) เป็นผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการ ฯลฯ (๖) เป็นผู้ถูกลงโทษให้ออกจากหน่วยงานของเอกชน (๗) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ (๘) ดำรงตำแหน่งเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิใน ก.พ.

๘. กำหนดให้กรณีที้อนุกรรมการใน อ.ก.พ. สำมัญนั้น ๆ พ้นจากตำแหน่งตามวาระให้เลือกข้าราชการพลเรือนและสรรหาผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อแต่งตั้งเป็นอนุกรรมการใน อ.ก.พ. สำมัญนั้น ๆ ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน กรณีพ้นจากตำแหน่งก่อนครบกำหนดตามวาระ ให้แต่งตั้งอนุกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างลงภายในสามสิบวันและให้อยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน ในกรณีที่วาระของอนุกรรมการดังกล่าวเหลือไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวัน ประธาน อ.ก.พ. จะพิจารณาไม่แต่งตั้งอนุกรรมการแทนก็ได้

๙. กำหนดเพิ่มเติมการเลือกหรือแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนเป็นอนุกรรมการใน อ.ก.พ. สำมัญต่าง ๆ ที่ได้ดำเนินการยังไม่แล้วเสร็จอยู่ในวันก่อนวันที่ กฎ ก.พ. นี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการต่อไปจนกว่าจะแล้วเสร็จ ส่วนระยะเวลาการขึ้นบัญชีให้เป็นไปตาม กฎ ก.พ. นี้ สำหรับกรณีที่ได้แต่งตั้งอนุกรรมการใน อ.ก.พ. สำมัญต่าง ๆ แล้วเสร็จก่อนกฎ ก.พ. นี้ใช้บังคับ ให้อนุกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งดำรงตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะครบวาระ ทั้งนี้ สำหรับรายชื่อข้าราชการพลเรือนผู้ได้รับเลือกซึ่งได้ขึ้นบัญชีไว้แล้ว ให้ระยะเวลาการขึ้นบัญชีดังกล่าวเป็นไปตาม กฎ ก.พ. เดิม

๒. เรื่อง ข้อเสนอแนะเพื่อป้องกันการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวมตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๒๗ และมาตรา ๑๒๘ กรณีภายหลังการพ้นจากตำแหน่งของคณะรัฐมนตรี

คณะรัฐมนตรีรับทราบตามที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) เสนอข้อเสนอแนะเพื่อป้องกันการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวม ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๒๗ และมาตรา ๑๒๘ กรณีภายหลังการพ้นจากตำแหน่งของคณะรัฐมนตรีและให้สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีแจ้งให้ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ และผู้ที่เกี่ยวข้องทราบและถือปฏิบัติต่อไป

คณะกรรมการ...

คณะกรรมการ ป.ป.ช. (วันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖) รายงานว่า

๑. ด้วยสมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะสิ้นสุดลงเมื่อถึงคราวออกตามอายุของสภาผู้แทนราษฎรหรือมีการยุบสภาผู้แทนราษฎร โดยสภาผู้แทนราษฎรไทยชุดปัจจุบัน (ชุดที่ ๒๕) จะครบวาระสี่ปี ในช่วงเดือนมีนาคม ๒๕๖๖ ซึ่งจะส่งผลให้รัฐมนตรีทั้งคณะพ้นจากตำแหน่งอันเป็นไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

๒. พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันฯ พ.ศ. ๒๕๖๑

(๑) มาตรา ๑๒๗ บัญญัติห้ามมิให้กรรมการ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูงและผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด ดำเนินการใดตามมาตรา ๑๒๖ (๔)^๑ ภายในสองปีนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง ประกอบกับคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ออกประกาศคณะกรรมการ ป.ป.ช. เรื่อง กำหนดตำแหน่งซึ่งต้องห้ามมิให้ดำเนินการตามมาตรา ๑๒๗ พ.ศ. ๒๕๖๓^๒ โดยข้อ ๓ (๑) บัญญัติให้ตำแหน่งนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรี เป็นตำแหน่งต้องห้ามมิให้ดำเนินการตามมาตรา ๑๒๖ (๔)

(๒) มาตรา ๑๒๘ บัญญัติห้ามมิให้เจ้าพนักงานของรัฐผู้ได้รับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้จากผู้ใด นอกเหนือจากทรัพย์สินหรือประโยชน์อันควรได้ตามกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เว้นแต่การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยาตามหลักเกณฑ์และจำนวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด ทั้งนี้ วรรคสามบัญญัติให้ใช้บังคับกับการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดของผู้ซึ่งพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐมาแล้วยังไม่ถึงสองปีด้วยโดยอนุโลมโดยนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีถือเป็นเจ้าพนักงานของรัฐตามพระราชบัญญัติดังกล่าว ประกอบกับคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ออกประกาศคณะกรรมการ ป.ป.ช. เรื่อง หลักเกณฑ์การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยาของเจ้าพนักงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๓^๓

๓. คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นควรมีข้อเสนอแนะเพื่อป้องกันการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวม ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันฯ พ.ศ. ๒๕๖๑ กรณีภายหลังการพ้นจากตำแหน่งของคณะรัฐมนตรี ดังนี้

(๑) เห็นควรให้สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี (สลค.) ประชาสัมพันธ์รณรงค์ส่งเสริมการป้องกันการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวมตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันฯ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๒๗ และมาตรา ๑๒๘ รวมถึงประกาศคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่เกี่ยวข้อง กรณีภายหลังคณะรัฐมนตรีซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๖๗ และกรณีความเป็นรัฐมนตรีสิ้นสุดลงเฉพาะตัว ตามมาตรา ๑๗๐ เมื่อลาออกหรือด้วยเหตุอื่น แล้วแต่กรณี ซึ่งยังอยู่ภายใต้บังคับมาตรา ๑๒๗ และมาตรา ๑๒๘ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตฯ พ.ศ. ๒๕๖๑ อีกสองปี รวมถึงพิจารณาจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อรณรงค์ส่งเสริมการป้องกันการกระทำความผิดที่เป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวม โดยประสานข้อมูลกับสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (สำนักงาน ป.ป.ช.)

(๒) เห็นควร...

(๒) เห็นควรให้ สลค. เผยแพร่คู่มือการป้องกันการกระทำความผิดเกี่ยวกับการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวม มาตรา ๑๒๖ และมาตรา ๑๒๗ และคู่มือการป้องกันการกระทำความผิดเกี่ยวกับการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวม ตามมาตรา ๑๒๘ ให้กับคณะรัฐมนตรีซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๖๗ และรัฐมนตรีซึ่งได้พ้นจากตำแหน่งเนื่องจากความเป็นรัฐมนตรีสิ้นสุดลงเฉพาะตัว ตามมาตรา ๑๗๐ เมื่อลาออก หรือด้วยเหตุอื่น แล้วแต่กรณีซึ่งยังอยู่ภายใต้บังคับมาตรา ๑๒๗ และมาตรา ๑๒๘ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันฯ พ.ศ. ๒๕๖๑ อีกสองปี

(๓) กรณีหากมีประเด็นข้อหารือเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันฯ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๒๗ และมาตรา ๑๒๘ สามารถสอบถามไปยังสำนักงาน ป.ป.ช. (โทรศัพท์หมายเลข ๐ ๒๕๒๘ ๔๘๐๐ ต่อ ๔๙๒๓ และ ๔๙๒๕) หรือทำหนังสือหารือมายังสำนักงาน ป.ป.ช. (เลขที่ ๓๖๑ ถนนนนทบุรี ตำบลท่าทราย อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐)

มาตรา ๑๒๖ (๔) บัญญัติห้ามเข้าไปมีส่วนได้เสียในฐานะเป็นกรรมการ ที่ปรึกษา ตัวแทน พนักงานหรือลูกจ้างในธุรกิจของเอกชนซึ่งอยู่ภายใต้การกำกับ ดูแล ควบคุม หรือตรวจสอบของหน่วยงานของรัฐที่เจ้าพนักงานของรัฐ ผู้นั้นสังกัดอยู่หรือปฏิบัติหน้าที่ในฐานะเป็นเจ้าพนักงานของรัฐ ซึ่งโดยสภาพของผลประโยชน์ของธุรกิจของเอกชนนั้นอาจขัดหรือแย้งต่อประโยชน์ส่วนรวม หรือประโยชน์ทางราชการหรือกระทบต่อความมีอิสระในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานของรัฐผู้นั้น

ให้นำความในวรรคหนึ่ง มาใช้บังคับกับคู่สมรสของเจ้าพนักงานของรัฐตามวรรคหนึ่งด้วย โดยให้ถือว่าการดำเนินกิจการของคู่สมรสเป็นการดำเนินกิจการของเจ้าพนักงานของรัฐ เว้นแต่เป็นกรณีที่คู่สมรสนั้นดำเนินการอยู่ก่อนที่เจ้าพนักงานของรัฐจะเข้าดำรงตำแหน่ง

คู่สมรสตามวรรคสองให้หมายความรวมถึงผู้ซึ่งอยู่กินกันฉันสามีภริยาโดยมิได้จดทะเบียนสมรสด้วย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

๒ ข้อ ๓ กำหนดให้ตำแหน่งดังต่อไปนี้ เป็นตำแหน่งซึ่งต้องห้ามมิให้ดำเนินการตามมาตรา ๑๒๖ (๔) ประกอบด้วย (๑) ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง (นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภา) และ (๒) ผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง ได้แก่ ข้าราชการพลเรือน (หัวหน้าส่วนราชการระดับกระทรวง ทบวง กรม) และข้าราชการทหาร (ปลัดกระทรวงกลาโหม ผู้บัญชาการทหารสูงสุด และผู้บัญชาการเหล่าทัพ) ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดกรุงเทพมหานคร ผู้บริหารสูงสุดของรัฐวิสาหกิจ ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ หัวหน้าหน่วยงานขององค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ (เลขาธิการคณะกรรมการการเลือกตั้ง เลขาธิการสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และเลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ) และผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งเทียบเท่าตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด (เลขาธิการสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม เลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร และเลขาธิการวุฒิสภา)

๓ ข้อ ๖ กำหนดให้เจ้าพนักงานของรัฐจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยาได้ ดังต่อไปนี้ (๑) ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้จากผู้ใดซึ่งมิใช่ญาติที่มีราคาหรือมูลค่าในการรับจากแต่ละบุคคล แต่ละโอกาสไม่เกินสามพันบาท และ (๒) ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้จากการให้นั้นเป็นการให้ในลักษณะให้กับบุคคลทั่วไป

ข้อ ๗ กำหนดให้การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้ที่ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์หรือมีราคาหรือมีมูลค่ามากกว่าที่กำหนดไว้ในข้อ ๖ เจ้าพนักงานของรัฐผู้นั้นต้องแจ้งรายละเอียดข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดนั้นต่อหัวหน้าส่วนราชการ ผู้บริหารสูงสุดของรัฐวิสาหกิจ หรือผู้บริหารสูงสุดของหน่วยงานอื่นของรัฐ สถาบัน หรือองค์กรที่เจ้าพนักงานของรัฐผู้นั้นสังกัด ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับสิ่งนั้นไว้ เพื่อให้วินิจฉัยว่ามีเหตุผลความจำเป็น ความเหมาะสม และสมควรที่จะให้เจ้าพนักงานของรัฐผู้นั้นรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดนั้นไว้เป็นสิทธิของตนหรือไม่ ทั้งนี้ ในกรณีที่เจ้าพนักงานของรัฐผู้ได้รับทรัพย์สินเป็นผู้ดำรงตำแหน่งประธานกรรมการและกรรมการในองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่ไม่มีผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจถอดถอนให้แจ้งต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช.

๓. เรื่อง รายงานการประเมินผลโครงการในภาพรวม รอบ ๖ เดือน ครั้งที่ ๓ และรายงานการประเมินผลลัพธ์ต่อระบบเศรษฐกิจและสังคม ภายใต้พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อแก้ไขปัญหา เยียวยา และฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคมที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ พ.ศ. ๒๕๖๓

คณะรัฐมนตรีรับทราบตามที่กระทรวงการคลัง (กค.) เสนอ รายงานการประเมินผลโครงการในภาพรวม รอบ ๖ เดือน ครั้งที่ ๓ และรายงานการประเมินผลลัพธ์ต่อระบบเศรษฐกิจและสังคม ภายใต้พระราชกำหนดให้อำนาจ กค. กู้เงินเพื่อแก้ไขปัญหา เยียวยา และฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคมที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ พ.ศ. ๒๕๖๓ [เป็นการดำเนินการตามระเบียบ กค. ว่าด้วยการประเมินผลการใช้จ่ายเงินกู้เพื่อแก้ไขปัญหา เยียวยา และฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคมที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ พ.ศ. ๒๕๖๔ ข้อ ๕ (๓) ที่กำหนดให้คณะกรรมการประเมินผลการใช้จ่ายเงินกู้ตามพระราชกำหนด (คปก.) ประเมินผลโครงการและจัดทำรายงานเสนอต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีทราบทุกหกเดือนและข้อ ๙ ที่กำหนดให้ภายใน ๑๒๐ วันนับตั้งแต่วันที่สิ้นสุดโครงการสุดท้ายที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติหรือมอบหมายให้หน่วยงานเจ้าของโครงการหรือแผนงานโดยใช้เงินกู้ตามพระราชกำหนดให้อำนาจ กค. กู้เงินฯ ให้ คปก. จัดทำรายงานการประเมินผลโครงการในภาพรวมรวมทั้งรายงานการประเมินผลลัพธ์ต่อระบบเศรษฐกิจและสังคมเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ] ซึ่ง คปก. ให้ความเห็นชอบแล้วเมื่อวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

๑. รายงานการประเมินผลโครงการในภาพรวม รอบ ๖ เดือน ครั้งที่ ๓ ภายใต้พระราชกำหนดให้อำนาจ กค. กู้เงินฯ

๑.๑ การประเมินผลโครงการในภาพรวมฯ จะประเมินภายใต้ ๓ แผนงาน ประกอบด้วย (๑) แผนงานหรือโครงการที่มีวัตถุประสงค์ทางการแพทย์และสาธารณสุข เพื่อแก้ไขปัญหาการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (โควิด-๑๙) (๒) แผนงานหรือโครงการที่มีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยเหลือ เยียวยา และชดเชยให้กับภาคประชาชน เกษตรกร และผู้ประกอบการซึ่งได้รับผลกระทบจากสถานการณ์การระบาดของโควิด-๑๙ และ (๓) แผนงานหรือโครงการที่มีวัตถุประสงค์เพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคมที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโควิด-๑๙ โดยจะสรุปตัวอย่างโครงการทั้งหมด ๔๐๐ โครงการ (จากทั้งหมด ๑,๐๘๘ โครงการ) กรอบวงเงินตามที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติ จำนวน ๙๘๐,๘๑๒.๒๕ ล้านบาท (จากรอบวงเงินรวม ๙๘๒,๒๒๘.๕๒ ล้านบาท) ทั้งนี้ ในการประเมินผลโครงการในภาพรวมฯ พบว่า เกิดเงินหมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจ จำนวน ๓,๑๘๔,๓๕๘.๓๔ ล้านบาท สร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ จำนวน ๗๙๖,๘๔๙.๕๓ ล้านบาท มีรายได้จากการจัดเก็บภาษีทั้งทางตรงและทางอ้อมที่คาดว่าจะรัฐจะได้รับกลับคืนสูงสุด ภายในระยะเวลา ๓ ปี จำนวน ๖๓๐,๑๕๗.๔๙ ล้านบาท และสามารถรักษาการจ้างงานในช่วงที่มีการดำเนิน...

การดำเนินโครงการสะสม จำนวน ๒๐.๕๑ ล้านอัตรา รวมทั้งเกิดการจ้างงาน การพัฒนาทักษะและการพัฒนาอาชีพ จำนวน ๔๑๔,๓๒๒ ราย นอกจากนี้ ผลการประเมินโครงการในภาพรวมตามหลักเกณฑ์การประเมินผล ๕ ด้าน ประกอบด้วย ความสอดคล้องและความเชื่อมโยงประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ ผลกระทบ และความยั่งยืน มีผลการดำเนินงานอยู่ในระดับดีมาก

๑.๒ ผลการประเมินระดับแผนงานภายใต้พระราชกำหนดให้อำนาจ กค. กู้เงินฯ
สรุปได้ ดังนี้

๑.๒.๑ แผนงานที่ ๑ แผนงานหรือโครงการที่มีวัตถุประสงค์ทางการแพทย์และสาธารณสุขเพื่อแก้ไขปัญหาโควิด-๑๙

(๑) การประเมินผลโครงการ จำนวน ๕๑ โครงการ กรอบวงเงินรวม ๖๓,๓๙๘.๙๖ ล้านบาท มีผลเบิกจ่ายรวม ๕๙,๐๕๑.๐๔ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๙๓.๑๔ ของกรอบวงเงิน มีผลการดำเนินงานอยู่ในระดับดีมาก

(๒) ผลกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคม เกิดเงินหมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจ จำนวน ๖๓,๕๕๙.๗๔ ล้านบาท มีรายได้จากการจัดเก็บภาษีทั้งทางตรงและทางอ้อมที่คาดว่าจะได้รับกลับคืนสูงสุด ภายในระยะเวลา ๓ ปี จำนวน ๑๒,๒๖๗.๐๓ ล้านบาท รวมทั้งช่วยลดภาระค่าใช้จ่ายด้านสาธารณสุขให้กับประชาชนกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มที่ติดเชื้อโควิด-๑๙ ยกระดับการดำเนินงานด้านการวิจัยและพัฒนาการผลิตวัคซีน และเพิ่มความเชื่อมั่นของบุคลากรทางการแพทย์ต่อระบบสาธารณสุขของประเทศไทย

(๓) ผลผลิต ผลลัพธ์ และผลสัมฤทธิ์ที่สำคัญ เช่น อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านและอาสาสมัครสาธารณสุขได้รับค่าตอบแทน เยียวยา และชดเชยค่าเสียหาย รวมเป็นมูลค่าทั้งสิ้น ๖,๒๒๒.๑๔ ล้านบาท สถานพยาบาลและโรงพยาบาลทั่วประเทศได้รับการสนับสนุนครุภัณฑ์ อุปกรณ์ทางการแพทย์ จำนวน ๓๓,๘๒๐ รายการ เช่น เครื่องช่วยหายใจ เครื่องเอกซเรย์ เครื่องตรวจความดัน รถพยาบาล วัสดุทางการแพทย์ และประชาชนได้รับวัคซีนป้องกันโควิด-๑๙ จำนวน ๔๕.๙๐ ล้านโดส

๑.๒.๒ แผนงานที่ ๒ แผนงานหรือโครงการที่มีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยเหลือเยียวยา และชดเชยให้กับภาคประชาชน เกษตรกร และผู้ประกอบการ ซึ่งได้รับผลกระทบจากโควิด-๑๙

(๑) การประเมินผลโครงการ จำนวน ๒๐ โครงการ กรอบวงเงินรวม ๗๐๙,๐๕๙.๐๒ ล้านบาท มีผลเบิกจ่ายรวม ๗๐๔,๗๔๙.๘๑ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๙๙.๓๙ ของกรอบวงเงิน โดยมีผลการดำเนินงานอยู่ในระดับดีมาก

(๒) ผลกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคม เกิดเงินหมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจ จำนวน ๒,๓๐๔,๕๐๙.๘๕ ล้านบาท มีรายได้จากการจัดเก็บภาษีทั้งทางตรงและทางอ้อมที่คาดว่าจะได้รับกลับคืนสูงสุด ภายในระยะเวลา ๓ ปี จำนวน ๔๔๔,๘๓๗.๘๗ ล้านบาท รวมทั้งช่วยชะลอการเกิดหนี้เสียหรือการเพิ่มขึ้นของหนี้สินครัวเรือน บรรเทาผลกระทบครอบครัวจากเงินช่วยเหลือเยียวยาต่าง ๆ และลดความเครียด ความวิตกกังวลของประชาชน

(๓) ผลผลิต ผลลัพธ์ และผลสัมฤทธิ์ที่สำคัญ มีประชาชนได้รับการช่วยเหลือ เยียวยา ชดเชยรายได้ และบรรเทาค่าใช้จ่ายในช่วงที่มีการแพร่ระบาดของโควิด-๑๙ รวมมูลค่าทั้งสิ้น ๗๐๔,๗๔๙.๗๒ ล้านบาท โดยมีผู้ได้รับผลประโยชน์ เช่น ประชาชนที่ได้รับเงินช่วยเหลือจากโครงการเราชนะ จำนวน ๓๒,๘๖๖,๓๙๓ ราย กลุ่มเปราะบาง จำนวน ๖,๖๖๓,๖๐๒ ราย และเกษตรกร จำนวน ๗,๕๖๕,๘๘๐ ราย

๑.๒.๓ แผนงานที่ ๓ แผนงานหรือโครงการที่มีวัตถุประสงค์เพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคม ที่ได้รับผลกระทบจากโควิด-๑๙

(๑) การประเมินผลโครงการ จำนวน ๓๒๙ โครงการ กรอบวงเงินรวม ๒๐๘,๓๕๔.๒๗ ล้านบาท มีผลเบิกจ่าย ๑๘๕,๕๓๘.๔๗ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๘๙.๐๕ ของกรอบวงเงิน โดยมีผลการดำเนินงานอยู่ในระดับดีมาก

(๒) ผลกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคม เกิดเงินหมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจ จำนวน ๘๑๖,๒๘๘.๗๕ ล้านบาท มีรายได้จากการจัดเก็บภาษีทั้งทางตรงและทางอ้อมที่คาดว่าจะได้รับกลับคืนสูงสุดภายในระยะเวลา ๓ ปี จำนวน ๑๗๓,๐๕๒.๕๙ ล้านบาท รวมทั้งชะลอการว่างงาน การเลิกจ้างงาน และรักษาระดับการจ้างงาน และกระจายรายได้สู่ท้องถิ่น

(๓) ผลผลิต ผลลัพธ์ และผลสัมฤทธิ์ที่สำคัญ เช่น สนับสนุนการจ้างงานและรักษาระดับการจ้างงานในช่วงการแพร่ระบาดของโควิด-๑๙ จำนวน ๒๓๗,๘๘๔ ราย ยกระดับกำลังการผลิตผ่านการพัฒนาพื้นที่เกษตรกรรมตามแนวทางเกษตรทฤษฎีใหม่และพื้นที่ต้นแบบ “โคก หนอง นา”^๒ รวมทั้งยกระดับกลุ่มเกษตรกรแปลงใหญ่ จำนวน ๕๕,๖๕๑ แปลงและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เป็นการปรับปรุง ซ่อมแซม ถนน จำนวน ๕๔๘ แห่ง และจัดการแหล่งน้ำต่าง ๆ ทั้งแหล่งน้ำชลประทาน แหล่งน้ำบาดาล และแหล่งน้ำธรรมชาติ จำนวน ๗๘๒ แห่ง

๒. รายงานการประเมินผลลัพธ์ต่อระบบเศรษฐกิจและสังคมภายใต้พระราชกำหนดให้อำนาจ กค. กู้เงินฯ โดยใช้ ๓ แบบจำลอง ดังนี้

๒.๑ แบบจำลองเศรษฐกิจมหภาค เป็นการวิเคราะห์ผลกระทบจากการมีโครงการภายใต้พระราชกำหนดให้อำนาจ กค. กู้เงินฯ ว่าส่งผลต่อเป้าหมายเศรษฐกิจมหภาคอย่างไรแบ่งออกเป็น ๘ ส่วน ดังนี้

๒.๑.๑ ผลกระทบต่อมูลค่าทางเศรษฐกิจ (Gross domestic product GDP) การใช้จ่ายเงินกู้ภายใต้พระราชกำหนดให้อำนาจ กค. กู้เงินฯ จำนวน ๙๕๐,๕๙๐.๖๐ ล้านบาท ส่งผลให้มูลค่า GDP รวมตั้งแต่ปี ๒๕๖๓-๒๕๖๖ เพิ่มขึ้น ๐.๘๐ ล้านล้านบาท และเมื่อพิจารณาตามแผนงาน พบว่าการใช้จ่ายเงินกู้ตามแผนงานที่ ๒ ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยเหลือ เยียวยา และชดเชยให้กับภาคประชาชน เกษตรกร และผู้ประกอบการ ซึ่งได้รับผลกระทบจากโควิด -๑๙ ส่งผลให้มูลค่าทางเศรษฐกิจเพิ่มขึ้นมากที่สุดจำนวน ๐.๕๙ ล้านล้านบาท

๒.๑.๒ ผลกระทบต่ออัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่แท้จริง (Real GDP Growth) การใช้จ่ายเงินกู้ฯ ส่งผลให้ Real GDP Growth เพิ่มขึ้นทั้งหมดร้อยละ ๔.๘๙ โดยในปี ๒๕๖๔ อัตราเติบโตเพิ่มขึ้นสูงสุดที่ร้อยละ ๒.๔๘

๒.๑.๓ ผลกระทบต่อ GDP ของจังหวัด (Gross Provincial Product GPP) การใช้จ่ายเงินกู้ฯ ส่งผลต่อ GPP สูงสุด ๕ จังหวัด ได้แก่ กรุงเทพมหานคร (ส่วนเพิ่มจากการมีโครงการ ๒๙,๖๖๙.๒๘ ล้านบาท) ชลบุรี (ส่วนเพิ่มจากการมีโครงการ ๑๐,๐๑๗.๙๕ ล้านบาท) สมุทรปราการ (ส่วนเพิ่มจากการมีโครงการ ๗,๗๑๑.๑๐ ล้านบาท) ปทุมธานี (ส่วนเพิ่มจากการมีโครงการ ๗,๑๖๙.๑๒ ล้านบาท) และระยอง (ส่วนเพิ่มจากการมีโครงการ ๔,๑๓๔.๔๓ ล้านบาท)^๓

๒.๑.๔ ผลกระทบต่อการจ้างงาน การใช้จ่ายเงินกู้ฯ ส่งผลให้จำนวนการจ้างงานรวมตั้งแต่ปี ๒๕๖๓-๒๕๖๖ ของทุกสาขาการผลิตเพิ่มขึ้น จำนวน ๘๕๐,๖๗๖ ราย โดยโครงการที่มีการจ้างงานมากที่สุด ได้แก่ โครงการยกระดับเศรษฐกิจและสังคมรายตำบลแบบบูรณาการ (๑ ตำบล ๑ มหาวิทยาลัย)^๔ โครงการส่งเสริมการจ้างงานใหม่สำหรับผู้จบการศึกษาใหม่โดยภาครัฐและเอกชน และโครงการ ๑ ตำบล ๑ กลุ่มเกษตรทฤษฎีใหม่^๕

๒.๑.๕ ผลกระทบ...

๒.๑.๕ ผลกระทบต่อรายได้รัฐบาลต่อผู้มีงานทำ การใช้จ่ายเงินกู้ฯ ส่งผลให้รายได้ของรัฐบาลต่อผู้มีงานทำเพิ่มขึ้นรวมตั้งแต่ปี ๒๕๖๓-๒๕๖๖ จำนวน ๓๙,๗๓๘ บาท/คน โดยรายได้รัฐบาลดังกล่าวข้างต้น ประมาณร้อยละ ๘๘ มาจากภาษีอากร และประมาณร้อยละ ๑๒ มาจากรายได้จากรัฐวิสาหกิจ

๒.๑.๖ ผลกระทบต่ออัตราเงินเฟ้อ การใช้จ่ายเงินกู้ฯ ส่งผลให้อัตราเงินเฟ้อตั้งแต่ปี ๒๕๖๓-๒๕๖๖ ปรับตัวสูงขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๐.๐๕ ต่อปี โดยในปี ๒๕๖๔ เพิ่มขึ้นมากที่สุดอยู่ที่ร้อยละ ๐.๐๘ ซึ่งจากผลการประเมินดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่าการดำเนินโครงการภายใต้พระราชกำหนดให้อำนาจ กค. กู้เงินฯ ไม่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงเงินเฟ้อในปีที่มีโครงการโดยตรง

๒.๑.๗ ผลกระทบต่อความยั่งยืนด้านการคลัง การใช้จ่ายเงินกู้ฯ ส่งผลให้สัดส่วนหนี้สาธารณะต่อ GDP รวมตั้งแต่ปี ๒๕๖๓-๒๕๖๖ เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๖.๕๔ ต่อปี แต่ยังคงอยู่ภายใต้กรอบความยั่งยืนทางการคลัง ซึ่งไม่เกินร้อยละ ๗๐ (ในปี ๒๕๖๖ มีสัดส่วนหนี้อยู่ที่ร้อยละ ๖๓)

๒.๑.๘ ผลกระทบต่อผลผลิตที่ระดับศักยภาพ การใช้จ่ายเงินกู้ฯ ส่งผลให้ผลผลิตที่ระดับศักยภาพหรือผลผลิตสูงสุดที่ประเทศสามารถผลิตได้รวมตั้งแต่ปี ๒๕๖๓-๒๕๗๐ เพิ่มขึ้นจำนวน ๓,๓๕๘,๓๒๑.๒๒ ล้านบาท โดยตั้งแต่ปี ๒๕๖๗-๒๕๗๐ ผลผลิตที่ระดับศักยภาพจะเพิ่มขึ้นมากที่สุด เนื่องจากการมีโครงการบางประเภท เช่น โครงการอบรมเพื่อส่งเสริมการจ้างงานและโครงการที่มีการลงทุนซื้อเครื่องจักร ซึ่งจะส่งผลให้ผลิตภาพแรงงานและผลิตภาพทุนสูงขึ้น อย่างไรก็ตาม ในระยะสั้น แรงงานอาจยังไม่สามารถนำความรู้ไปปรับใช้ได้ทันที แต่ในระยะยาวแรงงานจะเกิดความชำนาญจากการใช้เครื่องจักรเพิ่มขึ้น ส่งผลให้เกิดกระบวนการคิดวิเคราะห์เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะด้านต่าง ๆ ที่สูงขึ้นและสามารถสร้างผลผลิตได้เพิ่มขึ้น

๒.๒ แบบจำลองดุลยภาพทั่วไปเชิงพลวัต เป็นการวิเคราะห์ผลกระทบจากการเชื่อมโยงภาคส่วนหลักต่าง ๆ ในระบบเศรษฐกิจ ซึ่งจะสะท้อนออกเป็นผลผลิตรายสาขาและผลิตทางสังคม ดังนี้

๒.๒.๑ มูลค่าทางเศรษฐกิจที่แท้จริง (Real GDP^๖)

(๑) ผลการวิเคราะห์ส่วนต่างของ Real GDP ระหว่างกรณีที่มีโครงการและไม่มีโครงการภายใต้พระราชกำหนดให้อำนาจ กค. กู้เงินฯ โดยคัดเลือกโครงการที่มีสัดส่วนการใช้จ่ายเงินกู้ฯ สูงที่สุด จำนวน ๑๙ โครงการ ซึ่งการใช้จ่ายเงินกู้ฯ กรณีที่มีโครงการฯ ส่งผลให้ Real GDP รวมทั้งหมดเพิ่มสูงขึ้น จำนวน ๑๗๑,๗๔๑.๕๓ ล้านบาท และมีอัตราการเจริญเติบโต Real GDP เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑.๓๖ อย่างไรก็ตาม กรณีที่ไม่มีโครงการฯ จะทำให้มูลค่า Real GDP มีเพียง ๑๒,๖๕๓,๕๑๗.๔๓ ล้านบาท

(๒) ผลการวิเคราะห์ส่วนต่างของ Real GDP ระหว่างกรณีที่มีโครงการเงินโอนเพื่อเยียวยาหรือกระตุ้นการใช้จ่ายและกรณีที่ไม่มีโครงการภายใต้พระราชกำหนดให้อำนาจ กค. กู้เงินฯ โดยคัดเลือกโครงการเงินโอนฯ จำนวน ๑๑ โครงการ เช่น โครงการคนละครึ่ง โครงการเราชนะ โครงการกำลังใจ และโครงการเราเที่ยวด้วยกัน ส่งผลให้มูลค่า Real GDP รวมเพิ่มสูงขึ้นมากที่สุด จำนวน ๑๔๖,๑๘๙.๓๓ ล้านบาท

(๓) ผลการวิเคราะห์ส่วนต่างของ Real GDP ระหว่างกรณีที่มีโครงการที่มีวัตถุประสงค์อื่นที่ไม่ใช่โครงการเงินโอนฯ กับกรณีที่ไม่มีโครงการภายใต้พระราชกำหนดให้อำนาจ กค. กู้เงินฯ โดยคัดเลือกโครงการที่มีวัตถุประสงค์อื่นที่ไม่ใช่โครงการเงินโอนฯ จำนวน ๘ โครงการ เช่น โครงการค่าบริการสาธารณสุขภายใต้ระบบหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ โครงการพัฒนาพื้นที่ต้นแบบการพัฒนาคุณภาพชีวิตตามหลักทฤษฎีใหม่ ประยุกต์สู่ “โคก หนอง นา โมเดล” และโครงการส่งเสริมการจ้างงานใหม่สำหรับผู้จบการศึกษาใหม่โดยภาครัฐและเอกชน ส่งผลให้มูลค่า Real GDP โดยรวมเพิ่มสูงขึ้น จำนวน ๒๕,๕๕๒.๒๐ ล้านบาท

๒.๒.๒ ผลผลิตรายสาขา การใช้จ่ายเงินกู้ฯ ส่งผลให้ผลผลิตรายสาขาทั้งหมดจาก ๘๘ สาขาการผลิต (แบ่งเป็น ๒ กลุ่ม คือ กลุ่มภาคการเกษตร จำนวน ๖๘ สาขา เช่น การทำนา การทำไร่ผัก และการทำสวนผลไม้ และกลุ่มนอกภาคการเกษตร จำนวน ๒๐ สาขา เช่น การผลิตชา กาแฟ และเครื่องดื่มกึ่งสำเร็จรูปต่าง ๆ สถาบันการเงิน และการขนส่ง) เพิ่มขึ้น ๑,๓๐๘,๕๑๑.๕๘ ล้านบาท ทั้งนี้เมื่อพิจารณาสาขาการผลิตที่มีมูลค่าผลผลิตมากที่สุดจากการใช้จ่ายเงินกู้ฯ คือ การค้าปลีก ซึ่งเพิ่มขึ้น ๓๒๕,๕๖๔.๔๗ ล้านบาท

๒.๒.๓ ผลผลิตทางสังคม แบ่งออกเป็น ๒ ด้าน ดังนี้

(๑) ด้านสาธารณสุข การใช้จ่ายงบประมาณของโครงการเกิดขึ้นในช่วงที่มีการผ่อนคลายนโยบายภาครัฐเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโควิด-๑๙ (ช่วงวันที่เริ่มระบาด ๑ เมษายน ๒๕๖๔ เป็นต้นไป) โดยส่วนใหญ่เป็นการจัดซื้ออุปกรณ์การแพทย์และสาธารณสุข

(๒) ด้านการกระจายรายได้ การใช้จ่ายเงินกู้ฯ ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจครัวเรือน โดยช่วยให้รายได้ของครัวเรือนโดยเฉลี่ยทุกระดับชั้นไม่ลดลง และสามารถลดระดับความเหลื่อมล้ำในการกระจายได้เพียงเล็กน้อย

๒.๓ แบบจำลองปัจจัยการผลิต เป็นการวิเคราะห์ผลกระทบที่เมื่อเงินกู้ฯ ลงไปในแต่ละภาคการผลิตจะมีผลกระทบทางตรงและทางอ้อม รวมถึงผลกระทบทางเศรษฐกิจอื่น ๆ อย่างไร เช่น การจ้างงานและค่าจ้างที่สูงขึ้น โดยการประเมินโครงการได้สมมติว่าโครงการ/แผนงานทั้งหมด ๔๐๐ โครงการ (จากทั้งหมด ๑,๐๘๘ โครงการ) กรอบวงเงิน ๙๘๐,๘๑๒.๒๕ ล้านบาท ซึ่งพบว่า เกิดเงินหมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจ จำนวน ๓,๑๘๔,๓๕๘.๓๔ ล้านบาท สร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ จำนวน ๗๕๖,๘๔๙.๕๓ ล้านบาท มีรายได้จากการจัดเก็บภาษีทั้งทางตรงและทางอ้อมที่คาดว่าจะได้รับกลับคืนสูงสุด ภายในระยะเวลา ๓ ปี จำนวน ๖๓๐,๑๕๗.๔๙ ล้านบาท และสามารถรักษาการจ้างงานในช่วงที่มีการดำเนินโครงการสะสมจำนวน ๒๐.๕๑ ล้านอัตรา รวมทั้งเกิดการจ้างงานการพัฒนาทักษะ และการพัฒนาอาชีพ จำนวน ๔๑๔,๓๒๒ ราย

^๑จากการประสานงานกับ กค. กรณีดังกล่าวนับตั้งแต่วันที่สิ้นสุดการขยายระยะเวลาโครงการ คือ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๕

^๒ “โคก หนอง นา” เป็นรูปแบบการแก้ไขปัญหาเรื่องการจัดหาน้ำ ซึ่งผสมผสานแนวคิดเกษตรทฤษฎีใหม่กับภูมิปัญญาพื้นบ้านให้สอดคล้องกัน โดยแบ่งพื้นที่ขุดบ่อทำหนองและคลองไส้ไก่ ร้อยละ ๓๐ ทำนา ปลูกข้าว ร้อยละ ๓๐ ทำโคกหรือป่า ร้อยละ ๓๐ และทำที่อยู่อาศัย ร้อยละ ๑๐

^๓จากการประสานงานกับ กค. พบว่า จังหวัดที่มี GPP ต่ำที่สุด ได้แก่ จังหวัดสิงห์บุรี ระยอง และสมุทรสงคราม
^๔โครงการ ๑ ตำบล ๑ มหาวิทยาลัย เป็นโครงการจ้างนิสิต นักศึกษา และประชาชน เพื่อไปทำงานร่วมกับชุมชนในตำบลทั่วประเทศเพื่อแก้ไขปัญหาการว่างงานและความยากจนของชุมชน

^๕โครงการ ๑ ตำบล ๑ กลุ่มเกษตรทฤษฎีใหม่ เป็นโครงการจ้างงานเกษตรกรเพื่อพัฒนาพื้นที่ตามแนวทางกลุ่มเกษตรทฤษฎีใหม่

^๖Real GDP หมายถึงปริมาณผลผลิตมวลรวมที่แท้จริงที่ประเทศผลิต โดยตัดผลกระทบ เช่น ค่าเงินเพื่อ ออกไป

๔. เรื่อง สรุปภาพรวมดัชนีเศรษฐกิจการค้าประจำเดือนมีนาคม ๒๕๖๖

คณะรัฐมนตรีรับทราบสรุปภาพรวมดัชนีเศรษฐกิจการค้าประจำเดือนมีนาคม ๒๕๖๖ ตามที่กระทรวงพาณิชย์เสนอ ดังนี้

สาระสำคัญ

๑. สรุปภาพรวมดัชนีเศรษฐกิจการค้าเดือนมีนาคม ๒๕๖๖ ดังนี้

ดัชนีราคาผู้บริโภคของไทย เดือนมีนาคม ๒๕๖๖ เท่ากับ ๑๐๗.๗๖ เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน ซึ่งเท่ากับ ๑๐๔.๗๙ ส่งผลให้อัตราเงินเฟ้อทั่วไป สูงขึ้นร้อยละ ๒.๘๓ (YoY) ชะลอตัวต่อเนื่องเป็นเดือนที่ ๓ และต่ำสุดในรอบ ๑๕ เดือน ทำให้อยู่ในกรอบเป้าหมายเงินเฟ้อที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง และคณะกรรมการนโยบายการเงิน (กนง.) กำหนดไว้ สาเหตุสำคัญมาจากการลดลงของราคาน้ำมันเชื้อเพลิง และสินค้าอาหารที่ราคาชะลอตัวเกือบทุกกลุ่มสินค้า ทั้งไข่และผลิตภัณฑ์นม ผักและผลไม้ เครื่องประกอบอาหาร อาหารบริโภคในบ้านและนอกบ้าน นอกจากนี้ ฐานราคาที่ใช้คำนวณเงินเฟ้อในปี ๒๕๖๕ อยู่ระดับสูง มีส่วนทำให้เงินเฟ้อชะลอตัว สำหรับเฉลี่ยไตรมาสแรกของปี ๒๕๖๖ อัตราเงินเฟ้อสูงขึ้นร้อยละ ๓.๘๘

อัตราเงินเฟ้อของไทยเมื่อเทียบกับต่างประเทศ (ข้อมูลล่าสุดเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๖๖) พบว่าเงินเฟ้อไทยต่ำเป็นอันดับที่ ๒๐ จาก ๑๓๔ เขตเศรษฐกิจที่มีการประกาศตัวเลข ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าหลายเขตเศรษฐกิจ อาทิ สหรัฐอเมริกา อิตาลี สหราชอาณาจักร เม็กซิโก อินเดีย และเกาหลีใต้ รวมถึงประเทศในอาเซียน ทั้งลาว ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ อินโดนีเซีย และเวียดนาม

อัตราเงินเฟ้อที่สูงขึ้นร้อยละ ๒.๘๓ (YoY) ในเดือนนี้ เป็นการสูงขึ้นในอัตราที่ชะลอตัวตามราคาสินค้าทั้งในหมวดอาหาร และหมวดอื่น ๆ ที่ไม่ใช่อาหาร ดังนี้

หมวดอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ สูงขึ้นร้อยละ ๕.๒๒ (YoY) ชะลอตัว ต่อเนื่องจากเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ ที่สูงขึ้นร้อยละ ๕.๗๔ สินค้าที่ราคาสูงขึ้น อาทิ ผักและผลไม้ (มะนาว กะหล่ำปลี แดงกวาง แดงโม ส้มเขียวหวาน ฝรั่ง) ตามปริมาณผลผลิตที่เข้าสู่ตลาดน้อย ไข่ไก่ เนื้อสุกร ไก่สด ราคาสูงขึ้นต่อเนื่องจากช่วงที่ผ่านมา แต่มีแนวโน้มชะลอตัว ข้าวสาร ตามโปรโมชัน ซีอิ๊ว น้ำพริกแกง กาแฟ/ชา (ร้อน/เย็น) และน้ำอัดลม เนื่องจากต้นทุนการผลิตที่ยังสูงกว่าเดือนมีนาคม ๒๕๖๕ ประกอบกับความต้องการมีอย่างต่อเนื่งตามภาวะเศรษฐกิจ นอกจากนี้ อาหารสำเร็จรูป (กับข้าวสำเร็จรูป ข้าวราดแกง อาหารเช้า) ปรับขึ้นเล็กน้อย สำหรับสินค้าที่ราคาลดลง อาทิ ผักคะน้า ผักชี ขึ้นฉ่าย กลัวยหอม ทูเรียน น้ำมันพืช มะพร้าว (ผลแห้ง/ชุด) และมะขามเปียก

หมวดอื่น ๆ ที่ไม่ใช่อาหารและเครื่องดื่ม สูงขึ้นร้อยละ ๑.๒๒ (YoY) ชะลอตัวต่อเนื่องจากเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ ที่สูงขึ้นร้อยละ ๒.๔๗ สินค้าที่ราคายังคงสูงขึ้น อาทิ ค่าไฟฟ้า ก๊าซหุงต้ม ค่าโดยสารสาธารณะ (แท็กซี่ เรือ รถเมล์เล็ก/สองแถว เครื่องบิน) น้ำมันเชื้อเพลิงบางประเภท (น้ำมันดีเซล ก๊าซยานพาหนะ (LPG) ค่าการศึกษา ค่าใช้จ่ายส่วนบุคคล และสิ่งที่เกี่ยวข้องกับความสะอาด (สบู่ถูตัว ยาสีฟัน น้ำยาปรับผ้านุ่ม ผลิตภัณฑ์ซักผ้า) นอกจากนี้ ค่าบริการส่วนบุคคล (ค่าแต่งผมชาย/สตรี ค่าทำเล็บ) เพิ่มขึ้นเล็กน้อย อย่างไรก็ตาม ยังมีสินค้าสำคัญหลายรายการราคาลดลง ซึ่งส่งผลให้ราคาสินค้าที่ไม่ใช่อาหารและเครื่องดื่มในภาพรวมชะลอตัวค่อนข้างมาก อาทิ น้ำมันเชื้อเพลิงในกลุ่มแก๊สโซฮอล์และเบนซิน เครื่องใช้ไฟฟ้า (เครื่องรับโทรทัศน์ เครื่องปรับอากาศ เครื่องซักผ้า) เสื้อผ้าบุรุษ หน้ากากอนามัย โคมไฟกลางแจ้ง ที่เขียนคิ้ว ผลิตภัณฑ์เปลี่ยนสีผม ค่าสมาชิกเคเบิลทีวี เครื่องรับโทรทัศน์มือถือ และค่าทัศนอาจรในประเทศ

เงินเฟ้อพื้นฐาน เมื่อหักอาหารสดและพลังงานออก สูงขึ้นร้อยละ ๑.๗๕ (YoY) ชะลอตัวต่อเนื่องจากเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ ที่สูงขึ้นร้อยละ ๑.๙๓ (YoY)

ดัชนีราคาผู้บริโภคในเดือนนี้ เมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้า ลดลงร้อยละ ๐.๒๗ (MoM) ตามราคาสินค้าในหมวดอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ ที่ลดลงร้อยละ ๐.๕๓ สินค้าที่ราคาลดลง อาทิ เนื้อสัตว์ (เนื้อสุกร ไก่สด) ผักและผลไม้สด (แตงกวา ผักกาดขาว ผักบุ้ง กล้วยหอม มะม่วง ฝรั่ง) เนื่องจากปริมาณผลผลิตเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับเดือนที่ผ่านมา รวมทั้ง น้ำมันพืช ปรับลดลงตามราคาวัตถุดิบ ผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร ชาสำเร็จรูปพร้อมดื่ม และอาหารโพรซิ่ง (delivery) และสินค้าในหมวดอื่น ๆ ที่ไม่ใช่อาหารและเครื่องดื่ม ลดลงร้อยละ ๐.๐๘ ตามการลดลงของราคาน้ำมันเชื้อเพลิงเกือบทุกประเภท หมวดเครื่องนุ่งห่มและรองเท้า (เสื้อบุรุษ/สตรี) เครื่องปรับอากาศ เครื่องซักผ้า ตู้เย็น น้ำยาล้างห้องน้ำ สบู่ถูตัว โฟมล้างหน้า น้ำหอม และผลิตภัณฑ์ป้องกันและบำรุงผิว

๒. แนวโน้มเงินเฟ้อ

แนวโน้มอัตราเงินเฟ้อไตรมาสที่ ๒ ปี ๒๕๖๖ มีแนวโน้มชะลอตัว เนื่องจากราคาสินค้าสำคัญหลายรายการมีแนวโน้มลดลง โดยเฉพาะน้ำมันเชื้อเพลิงที่ส่งผลกระทบต่อเงินเฟ้อ ประกอบกับฐานราคาปี ๒๕๖๕ อยู่ระดับสูง และมาตรการช่วยเหลือค่าครองชีพของภาครัฐที่มีอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ การส่งออกของไทยที่ชะลอตัว และการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ย อาจส่งผลให้กำลังซื้อของภาคธุรกิจและประชาชนลดลง ซึ่งมีส่วนทำให้อัตราเงินเฟ้อชะลอตัว อย่างไรก็ตาม ค่าไฟฟ้า และก๊าซหุงต้มที่ยังอยู่ระดับสูง รวมทั้งการขาดแคลนแรงงาน ยังคงเป็นสาเหตุที่ทำให้ต้นทุนอยู่ระดับสูง นอกจากนี้ เศรษฐกิจของไทยที่ฟื้นตัวอย่างต่อเนื่อง รวมถึงเทศกาลสงกรานต์ วันหยุดยาว และการหาเสียงของพรรคการเมือง ทำให้กิจกรรมทางเศรษฐกิจมีมากขึ้น และจะส่งผลต่ออุปสงค์โดยรวม ราคาสินค้าและบริการ ตามลำดับ ซึ่งจะต้องติดตามสถานการณ์อย่างใกล้ชิดต่อไป

ทั้งนี้ กระทรวงพาณิชย์ได้ปรับตัวเลขคาดการณ์อัตราเงินเฟ้อทั่วไป ปี ๒๕๖๖ เพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์เศรษฐกิจในปัจจุบัน จากระหว่างร้อยละ ๒.๐ - ๓.๐ (ค่ากลาง ๒.๕) เป็นระหว่างร้อยละ ๑.๗ - ๒.๗ (ค่ากลาง ๒.๒) และหากสถานการณ์เปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญจะมีการทบทวนอีกครั้ง

สำหรับดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคโดยรวม เดือนมีนาคม ๒๕๖๖ อยู่ที่ระดับ ๕๒.๓ ยังคงอยู่ในช่วงเชื่อมั่นติดต่อกันเป็นเดือนที่ ๕ (นับตั้งแต่เดือนธันวาคม ๒๕๖๕) แม้ว่าจะปรับลดลงเล็กน้อยจากระดับ ๕๒.๕ ในเดือนก่อนหน้า เป็นการปรับลดลงทั้งดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคในปัจจุบัน และในอนาคต (๓ เดือนข้างหน้า) สาเหตุการปรับลดลงเล็กน้อยแต่ยังคงอยู่ในช่วงเชื่อมั่นโดยรวมมาจาก (๑) เศรษฐกิจในประเทศฟื้นตัวอย่างค่อยเป็นค่อยไป โดยได้รับแรงสนับสนุนจากการท่องเที่ยว และการบริโภคในประเทศ (๒) ราคาสินค้าอุปโภคบริโภคบางรายการปรับลดลง โดยเฉพาะน้ำมันเชื้อเพลิง เมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้า (๓) มาตรการลดค่าครองชีพและการกระตุ้นเศรษฐกิจจากภาครัฐ อาทิ การตรึงค่าไฟฟ้าภาคครัวเรือน และโครงการเราเที่ยวด้วยกันเฟส ๕ และ (๔) พรรคการเมืองเริ่มหาเสียงเพื่อเลือกตั้งในกลางเดือนพฤษภาคมนี้ ส่งผลให้กิจกรรมทางเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น รวมทั้งประชาชนส่วนมากคาดหวังที่จะมีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางการเมืองส่งผลให้ความเชื่อมั่นอยู่ในเกณฑ์ดี อย่างไรก็ตาม ประชาชนยังมีความกังวลต่อภาวะค่าครองชีพที่ยังคงอยู่ในระดับสูง โดยเฉพาะค่าไฟฟ้าภาคครัวเรือนที่ปรับเพิ่มขึ้น ซึ่งอาจจะส่งผลต่อความเชื่อมั่นของประชาชนในระยะต่อไป

๕. เรื่อง รายงานสถานการณ์การส่งออกของไทย ประจำเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

คณะรัฐมนตรีรับทราบรายงานสถานการณ์การส่งออกของไทย ประจำเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ ตามที่กระทรวงพาณิชย์เสนอ ดังนี้

สาระสำคัญ

๑. สรุปสถานการณ์การส่งออกของไทย ประจำเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

การส่งออกสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร

มูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร ขยายตัวร้อยละ ๓.๖ สินค้าสำคัญที่ขยายตัว ได้แก่ น้ำตาลทราย ขยายตัวร้อยละ ๒๑.๔ (ขยายตัวในตลาดอินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ กัมพูชา มาเลเซีย และลาว) ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง ขยายตัวร้อยละ ๕.๒ (ขยายตัวในตลาดจีน ฟิลิปปินส์ อินเดีย เนเธอร์แลนด์ และลาว) ข้าว ขยายตัวร้อยละ ๗.๗ (ขยายตัวในตลาดอิรัก อินโดนีเซีย เซเนกัล โมซัมบิก และแอฟริกาใต้) ผลไม้สด แช่เย็น แช่แข็ง และแห้ง ขยายตัวร้อยละ ๙๕.๐ (ขยายตัวในตลาดจีน มาเลเซีย สหรัฐฯ ฮังกง และอินโดนีเซีย) ไขมันและน้ำมันจากพืชและสัตว์ ขยายตัวร้อยละ ๑๗๑.๔ (ขยายตัวในตลาดอินเดีย เมียนมา เคนยา เกาหลีใต้ และญี่ปุ่น) ไม้สด แช่เย็น แช่แข็ง ขยายตัวร้อยละ ๖๑.๖ (ขยายตัวในตลาดจีน ญี่ปุ่น มาเลเซีย เกาหลีใต้ และสิงคโปร์) ขณะที่สินค้าสำคัญที่หดตัว อาทิ ยางพารา หดตัวร้อยละ ๓๔.๐ (หดตัวในตลาดจีน มาเลเซีย ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ และตุรกี) อาหารทะเลกระป๋องและแปรรูป หดตัวร้อยละ ๙.๑ (หดตัวในตลาดสหรัฐฯ ญี่ปุ่น ออสเตรเลีย แคนาดา และอียิปต์) อาหารสัตว์เลี้ยง หดตัวร้อยละ ๒๓.๔ (หดตัวในตลาดสหรัฐฯ มาเลเซีย อินเดีย เวียดนาม และอิตาลี) ผลไม้กระป๋องและแปรรูป หดตัวร้อยละ ๒๓.๙ (หดตัวในตลาดสหรัฐฯ ญี่ปุ่น ออสเตรเลีย กัมพูชา และเนเธอร์แลนด์) ทั้งนี้ ๒ เดือนแรกของปี ๒๕๖๖ การส่งออกสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร ขยายตัวร้อยละ ๐.๖

๒. มาตรการส่งเสริมการส่งออกและแนวโน้มการส่งออกระยะต่อไป

การส่งเสริมการส่งออก กระทรวงพาณิชย์ดำเนินการเชิงรุกและลึก เพื่อผลักดันและอำนวยความสะดวกการส่งออก โดยการดำเนินงานที่สำคัญในรอบเดือนที่ผ่านมา อาทิ (๑) การผลักดันการส่งออกสินค้าเกษตร กระทรวงพาณิชย์เดินทางทำตลาดข้าวผ่านงานแสดงสินค้านานาชาติ ตั้งเป้าการส่งออกปี ๒๕๖๖ ที่ ๗.๕ ล้านตัน ด้วยปัจจัยหนุนจากอินเดียและเวียดนามมีนโยบายเก็บสต็อกข้าวในประเทศเพิ่มขึ้น รวมทั้งความต้องการบริโภคข้าวในอินโดนีเซีย บังกลาเทศ และตะวันออกกลางที่เพิ่มขึ้น (๒) การเดินทางสร้างความร่วมมือระดับท้องถิ่น ด้วยการลงนามบันทึกความเข้าใจ (Mini FTA) ระหว่างไทยและเซินเจิ้น ตั้งเป้าการค้าระหว่างกันอีก ๔๓,๐๐๐ ล้านบาท ในปี ๒๕๖๖ - ๒๕๖๗ เซินเจิ้นเป็นเขตเศรษฐกิจใหญ่อันดับ ๓ ของจีน รองจากเซี่ยงไฮ้และปักกิ่ง และมีขนาดเศรษฐกิจเกือบเท่าไทย และ (๓) การเร่งเปิดเจรจา FTA คณะรัฐมนตรีเห็นชอบการเจรจาจัดทำความตกลงการค้าเสรี (FTA) ไทย-สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ (ยูเออี) โดยหลังจากนี้จะเข้าสู่กระบวนการเปิดการเจรจาระหว่างทั้งสองฝ่าย ซึ่งก่อนหน้านี้ กระทรวงพาณิชย์ได้นำคณะผู้แทนภาครัฐและเอกชนของไทยร่วมประชุมกับฝ่ายยูเออี เพื่อส่งเสริมการค้าการลงทุนระหว่างกัน และเปิดโครงการไทยซูด (Thai Souq) ที่เป็นแหล่งรวมและกระจายสินค้าและบริการของไทยในเมืองดูไบ ทั้งนี้ ยูเออีเป็นคู่ค้าอันดับหนึ่งในกลุ่มประเทศตะวันออกกลางและเป็นประตูเข้าสู่การค้าของกลุ่มประเทศอาหรับต่อไป

แนวโน้มการส่งออกระยะถัดไป กระทรวงพาณิชย์ ประเมินว่า ช่วงครึ่งปีแรกการส่งออกของไทย จะได้รับผลกระทบตามภาวะเศรษฐกิจโลกที่มีความไม่แน่นอนสูง ประเทศคู่ค้าหลักยังคงเผชิญปัญหาเงินเฟ้อ และการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายอย่างต่อเนื่องจะชะลอการเติบโตของเศรษฐกิจ อย่างไรก็ตามคาดว่า ช่วงหลังของปีการส่งออกจะปรับตัวดีขึ้นอย่างค่อยเป็นค่อยไปจากแรงกดดันเงินเฟ้อที่ปรับตัวลดลงตามแนวโน้มราคาพลังงานและปัญหาห่วงโซ่อุปทานโลกที่ทยอยคลี่คลาย นอกจากนี้ แรงหนุนจากการเปิดประเทศของจีน และการฟื้นตัวของภาคบริการและการท่องเที่ยวจะช่วยหนุนอุปสงค์ของประเทศคู่ค้าในระยะต่อไป

๖. เรื่อง แนวทางวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ตามพระราชบัญญัติการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๖๕

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบตามที่สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (สำนักงาน ก.พ.ร.) เสนอ ดังนี้

๑. แนวทางวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งประกอบด้วยกรอบการดำเนินการด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ของหน่วยงาน และวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์สำหรับหน่วยงานระดับเริ่มต้น และระดับมาตรฐาน ซึ่งเป็นการจัดทำวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ในระยะแรกตามมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๖๕

๒. ให้หน่วยงานของรัฐนำงานบริการมาให้บริการบนแพลตฟอร์มดิจิทัลกลาง (Biz Portal และ Citizen Portal) โดย

๒.๑ ให้หน่วยงานที่ยังไม่มีช่องทางการให้บริการในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์นำงานบริการมาพัฒนาบนแพลตฟอร์มดิจิทัลกลางดังกล่าว เป็นทางเลือกแรก

๒.๒ ให้หน่วยงานที่มีงานบริการที่พัฒนาเป็นรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์แล้วนำงานบริการมาเชื่อมโยงกับแพลตฟอร์มดิจิทัลกลาง

โดยมอบให้คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) เป็นผู้พิจารณากรอบเวลาดำเนินการสำหรับ ๒ กรณีดังกล่าว และติดตามเป็นระยะ เพื่อให้งานบริการของรัฐอยู่ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์โดยเร็ว

สาระสำคัญของเรื่อง

สำนักงาน ก.พ.ร. รายงานว่า

๑. พระราชบัญญัติการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๖๕ ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๕ และมีผลใช้บังคับทุกมาตราเมื่อพ้นกำหนด ๙๐ วันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป หรือตั้งแต่วันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๖๖ มีสาระสำคัญที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง ที่เสนอมาในครั้งนี ดังนี้

๑.๑ ให้ใช้บังคับแก่หน่วยงานของรัฐทุกหน่วย (ได้แก่ ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน และหน่วยงานอื่นของรัฐทุกหน่วย แต่ไม่รวมถึง รัฐวิสาหกิจที่เป็นบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด รวมทั้งหน่วยงานของรัฐในฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายตุลาการ องค์การอิสระตามรัฐธรรมนูญ องค์การอัยการ และหน่วยงานอื่นของรัฐที่กำหนดในกฎกระทรวง (มาตรา ๔)

๑.๒ ให้สำนักงาน ก.พ.ร. สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (สคก.) สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (สพธอ.) และสำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน) (สพร.) ร่วมกันจัดทำวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์เสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อกำหนดให้หน่วยงานของรัฐใช้และปฏิบัติ โดยจะจัดแบ่งวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์เป็นระยะเริ่มต้นและระยะต่อ ๆ ไปก็ได้ แต่ระยะแรกสำหรับการเริ่มต้นดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ จะต้องทำให้แล้วเสร็จเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาได้ภายใน ๒๔๐ วัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัติใช้บังคับ (ภายในวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๖๖) (มาตรา ๑๙)

๒. กรอบแนวคิดสำหรับการจัดทำวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ เป็นไปตามมาตรฐานว่าด้วยแนวปฏิบัติกระบวนการทางดิจิทัลภาครัฐ แบ่งออกเป็น ๓ ระดับ ตามความพร้อมของหน่วยงานของรัฐ ดังนี้

๒.๑ **ระดับเริ่มต้น** คือ หน่วยงานที่มีข้อจำกัดด้านบุคลากร เทคโนโลยี และงบประมาณ สามารถจัดทำบริการอย่างง่ายโดยอาศัยช่องทางอีเมลหรือสื่อสังคมออนไลน์ เน้นการอำนวยความสะดวก เป็นธุรกรรมที่มีความเสี่ยงต่ำและมีปริมาณรายการไม่มาก

๒.๒ ระดับ...

๒.๒ **ระดับมาตรฐาน** คือ หน่วยงานที่มีความพร้อมทั้งบุคลากร เทคโนโลยี และงบประมาณระดับมาตรฐาน สามารถจัดทำบริการรูปแบบเว็บแอปพลิเคชัน (Web Application) หรือแอปพลิเคชันสำหรับโทรศัพท์มือถือ (Mobile Application) เน้นให้บริการได้แบบครบถ้วน (End-to-end)¹ อาจใช้บริการ Backend² จากแพลตฟอร์มดิจิทัลกลางที่มีอยู่ในปัจจุบัน เช่น ระบบการให้บริการภาครัฐแก่นิติบุคคลแบบเบ็ดเสร็จทางอิเล็กทรอนิกส์ (Biz Portal) และพอร์ทัลกลางเพื่อประชาชน (Citizen Portal) หรือแอปพลิเคชันทางรัฐ

๒.๓ **ระดับสูง** คือ หน่วยงานที่มีความพร้อมทั้งบุคลากร เทคโนโลยีและงบประมาณระดับสูง สามารถจัดทำบริการรูปแบบเว็บแอปพลิเคชัน (Web Application) หรือแอปพลิเคชันสำหรับโทรศัพท์มือถือ (Mobile Application) โดยมีระบบ Backend ของตนเอง มีการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ เช่น AI และ Machine Learning รองรับการประมวลผลที่ซับซ้อนมีจำนวนรายการมาก และมีความพร้อมในการเชื่อมโยงข้อมูลกับหน่วยงานอื่น

ทั้งนี้ หน่วยงานจะต้องประเมินตนเองและกำหนดระดับที่สามารถดำเนินการได้ และพิจารณาดำเนินการในระดับที่สูงขึ้นเมื่อมีความพร้อมซึ่งประกอบด้วยแนวปฏิบัติกระบวนการทางดิจิทัลจำนวน ๘ กระบวนการ ได้แก่ (๑) การสืบค้นข้อมูล (๒) การพิสูจน์และยืนยันตัวตน (๓) การจัดทำแบบคำขอและยื่นคำขอ (๔) การตรวจและพิจารณาคำขอ (๕) การอนุมัติ (๖) การชำระค่าธรรมเนียม (๗) การออกใบอนุญาตและเอกสารอื่น และ (๘) การจัดส่งใบอนุญาตหรือเอกสารอื่น

๓. แนวทางวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์สำหรับหน่วยงาน

สำนักงาน ก.พ.ร. สคก. สพรอ. และ สพร. ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ร่วมจัดทำวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ตามมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๖๕ เห็นว่าในปัจจุบันหน่วยงานของรัฐส่วนใหญ่มีความพร้อมในระดับเริ่มต้นและระดับมาตรฐาน ดังนั้น เพื่อให้หน่วยงานของรัฐทุกหน่วยมีวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์พร้อมทั้งสามารถปฏิบัติตามกฎหมายได้อย่างถูกต้องและครบถ้วน ในระยะแรกจึงควรจัดทำวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์สำหรับหน่วยงานระดับเริ่มต้นและระดับมาตรฐานก่อน ซึ่ง ก.พ.ร.ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ มีมติเห็นชอบด้วยแล้ว มีสาระสำคัญ สรุปได้ ดังนี้

๓.๑ **กรอบการดำเนินการด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ของหน่วยงาน** เพื่อให้หน่วยงานมีความรู้ความเข้าใจต่อการนำวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ไปใช้โดยง่ายและเหมาะสมกับภารกิจหรืองานบริการของหน่วยงาน โดยให้คำนึงถึงการอำนวยความสะดวกของประชาชนในการติดต่อหรือขออนุญาต ตลอดจนการดำเนินการต่าง ๆ ที่มีประสิทธิภาพไม่น้อยลงไปจากเดิมประกอบด้วยสาระสำคัญ ๒ ส่วน ได้แก่

๓.๑.๑ **ขั้นตอนและเครื่องมือที่ใช้สำหรับวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์** เป็นคำแนะนำการใช้เครื่องมือตามความพร้อมของหน่วยงานทั้งในระดับเริ่มต้น เช่น ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (อีเมล) ไลน์ ระดับมาตรฐาน เช่น Facebook หรือสื่อสังคมออนไลน์อื่น ๆ และระดับสูง เช่น เว็บไซต์ แอปพลิเคชัน หรือแพลตฟอร์มดิจิทัลกลาง เพื่อให้หน่วยงานทราบถึงภาพรวมการใช้เครื่องมือสำหรับวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ในกระบวนการติดต่อหรือขออนุมัติอนุญาตตั้งแต่การสืบค้นข้อมูลจนถึงการจัดส่งใบอนุญาตและเอกสารอื่น รวมทั้งการติดตามสถานะหรือการแจ้งเตือน และการแสดงใบอนุญาตตามที่กฎหมายกำหนด

๓.๑.๒ **รายละเอียดการดำเนินการโดยสังเขปสำหรับวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์** เป็นข้อมูลที่แจ้งให้หน่วยงานทราบถึงการใช้เครื่องมือต่าง ๆ สำหรับวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ในระดับเริ่มต้นและระดับมาตรฐาน ตั้งแต่การเตรียมความพร้อม การจัดหาทั้งด้านเทคโนโลยีและด้านการบริหารจัดการ (องค์ความรู้ เจ้าหน้าที่ ฯลฯ) การนำไปใช้ให้สอดคล้องกับที่กฎหมายกำหนด ตลอดจนข้อแนะนำ/ข้อพึงระวังของการใช้เครื่องมือ

๓.๒ **วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์** โดยจำแนกออกเป็น (๑) วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์สำหรับหน่วยงานระดับเริ่มต้นเพื่อให้หน่วยงานต่าง ๆ สามารถปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามกฎหมายในระดับเริ่มต้นได้อย่างครบถ้วน และ (๒) วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์สำหรับหน่วยงานระดับมาตรฐานซึ่งเป็นการยกระดับสู่การใช้ระบบ e-Service ของหน่วยงานในการส่งเสริมและอำนวยความสะดวกให้กับผู้ขออนุญาตหรือติดต่อราชการ โดยมีรายละเอียดสรุปได้ ดังนี้

วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์	
สำหรับหน่วยงานระดับเริ่มต้น	สำหรับหน่วยงานระดับมาตรฐาน
๑. การสร้างช่องทางอิเล็กทรอนิกส์เพื่อรับเรื่องจากประชาชนและหน่วยงานอื่น	
<p>วิธีการสำหรับหน่วยงานที่ยังไม่มีระบบอิเล็กทรอนิกส์สำหรับรับเรื่องจากประชาชน โดยข้อเสนอแนะขั้นต้น คือ การสร้างอีเมลเพื่อเป็นช่องทางอิเล็กทรอนิกส์สำหรับรับเรื่องจากประชาชน ซึ่งครอบคลุมการดำเนินการต่าง ๆ เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - การจดทะเบียนโดเมนเนมเพื่อนำไปใช้เป็นโดเมนเนมอีเมลของหน่วยงาน - การจัดตั้งและกำหนดชื่อบัญชีอีเมลกลางให้สอดคล้องกับระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๔ - การมอบหมายเจ้าหน้าที่สารบรรณเป็นผู้ควบคุมดูแลบัญชีอีเมลกลาง และตรวจสอบอีเมลในแต่ละวัน 	<p>วิธีการสำหรับหน่วยงานที่มีการพัฒนาระบบ e-Service สำหรับรับเรื่องจากประชาชนซึ่งอาจเป็นเว็บแอปพลิเคชัน (Web Application) หรือแอปพลิเคชันสำหรับโทรศัพท์มือถือ (Mobile Application) หรือบริการภายใต้แพลตฟอร์มดิจิทัล เช่น บริการในแอปพลิเคชันทางรัฐ</p>
๒. การรับเรื่องจากประชาชนและหน่วยงานอื่น	
<p>วิธีการสำหรับเจ้าหน้าที่สารบรรณเมื่อได้รับเรื่องจากประชาชนหรือหน่วยงานอื่นทางอีเมล เช่น การตรวจสอบหัวข้ออีเมล การแจ้งกลับผู้ส่งกรณีส่งผิดหน่วยงาน การตอบกลับเมื่อได้รับเรื่องแล้ว การดำเนินการหากมีการส่งเรื่องผิดช่องทางจากที่หัวหน้าหน่วยงานประกาศกำหนดไว้ เป็นต้น</p>	<p>วิธีการสำหรับเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเมื่อได้รับเรื่องจากประชาชนหรือหน่วยงานอื่นทางระบบ e-Service เช่น การลงทะเบียนเรื่องเข้าสู่ระบบฐานข้อมูล และส่งต่อให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง การแจ้งกลับผู้ส่งกรณีส่งผิดหน่วยงาน การตอบกลับเมื่อได้รับเรื่องแล้วรวมทั้งการดำเนินการหากมีการส่งเรื่องผิดช่องทางจากที่หัวหน้าหน่วยงานประกาศกำหนดไว้ เป็นต้น</p>

วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์	
สำหรับหน่วยงานระดับเริ่มต้น	สำหรับหน่วยงานระดับมาตรฐาน
<p>๓. การดำเนินการภายในหน่วยงานหลังจากได้รับเรื่องทางอิเล็กทรอนิกส์</p>	
<p>วิธีการสำหรับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องที่ได้รับเรื่องจากสารบรรณ เช่น การตรวจสอบความครบถ้วนถูกต้องของคำขอและเอกสารหลักฐาน การดำเนินการหากไม่สามารถติดต่อกลับในกรณีคำขอหรือเอกสารหลักฐานไม่ครบถ้วน การพิสูจน์และยืนยันตัวตน การรับเงินค่าคำขอ ค่าธรรมเนียม หรือเงินอื่นใดจากประชาชนทางอิเล็กทรอนิกส์ รวมทั้งการส่งต่อเรื่องภายในหน่วยงาน</p>	<p>วิธีการสำหรับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องที่ได้รับเรื่องส่งต่อจากระบบ e-Service เช่น การตรวจสอบความครบถ้วนถูกต้องของคำขอและเอกสารหลักฐาน การดำเนินการหากไม่สามารถติดต่อกลับในกรณีคำขอหรือเอกสารหลักฐานไม่ครบถ้วน การพิสูจน์และยืนยันตัวตน การรับเงินค่าคำขอ ค่าธรรมเนียม หรือเงินอื่นใดจากประชาชนทางอิเล็กทรอนิกส์ รวมทั้งการส่งต่อเรื่องภายในหน่วยงาน ทั้งนี้เมื่อดำเนินการผ่านระบบ e-Service จะต้องคำนึงถึงมาตรฐานการดำเนินการทางอิเล็กทรอนิกส์ และแนวปฏิบัติของหน่วยงานที่รับผิดชอบเรื่องนั้นกำหนดไว้ด้วย เช่น ข้อเสนอแนะมาตรฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่จำเป็นต่อธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ แนวทางการลงลายมือชื่อทางอิเล็กทรอนิกส์ หรือหนังสือเวียนของกระทรวงการคลัง (กค.) เกี่ยวกับด้านการเงินการคลัง</p>
<p>๔. การออกใบอนุญาต การแจ้งผลการพิจารณา หรือการออกหลักฐานอื่นใดให้ประชาชนที่ยื่นคำขอหรือติดต่อมาด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์</p>	
<p>วิธีการสำหรับหน่วยงานที่ยังไม่มีระบบอิเล็กทรอนิกส์สำหรับออกเอกสารหลักฐานอิเล็กทรอนิกส์ เช่น การแปลงจากเอกสารกระดาษให้อยู่ในรูปแบบเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ การให้คำแนะนำในการจัดหาและจดทะเบียนใบรับรองอิเล็กทรอนิกส์ การทำให้เอกสารอิเล็กทรอนิกส์มีความน่าเชื่อถือ การจัดส่งใบอนุญาตหรือการแจ้งผลการพิจารณาผ่านทางอีเมล การจัดเก็บและสำรองข้อมูลของอีเมล</p>	<p>วิธีการสำหรับหน่วยงานที่มีระบบสำหรับออกเอกสารหลักฐานอิเล็กทรอนิกส์ เช่น การสร้างเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ การให้คำแนะนำในการจัดหาและจดทะเบียนใบรับรองอิเล็กทรอนิกส์ การทำให้เอกสารอิเล็กทรอนิกส์มีความน่าเชื่อถือ การจัดส่งใบอนุญาตหรือการแจ้งผลการพิจารณาผ่านระบบ e-Service ของหน่วยงาน การจัดเก็บและสำรองข้อมูลของระบบ e-Service</p>
<p>๕. การจัดทำฐานข้อมูลใบอนุญาตที่กฎหมายกำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผย</p>	
<p>วิธีการจัดทำฐานข้อมูลผ่านโปรแกรมพื้นฐาน เช่น Microsoft Excel Google Sheets Apple Numbers หรือแอปพลิเคชันอื่นใด แนวทางการเผยแพร่ฐานข้อมูลดังกล่าว เช่น เผยแพร่ผ่านเว็บไซต์ของหน่วยงานหรือหน่วยงานต้นสังกัด เผยแพร่ผ่านการเชื่อมโยงกับศูนย์กลางข้อมูลเปิดภาครัฐ รวมทั้งการปรับปรุงฐานข้อมูลให้เป็นปัจจุบัน และการดำเนินการตามกฎหมายในกรณีที่หน่วยงานยังมิได้จัดทำฐานข้อมูลเผยแพร่ให้ประชาชนสืบค้นได้</p>	<p>วิธีการรวบรวมและจัดเก็บข้อมูลไว้ในระบบ e-Service แนวทางการเผยแพร่ฐานข้อมูลดังกล่าว เช่น ส่งออกข้อมูลในรูปแบบไฟล์ เผยแพร่ผ่านเว็บไซต์ของหน่วยงานหรือหน่วยงานต้นสังกัด เผยแพร่ผ่านการเชื่อมโยงกับศูนย์กลางข้อมูลเปิดภาครัฐ รวมทั้งการปรับปรุงฐานข้อมูลให้เป็นปัจจุบัน และการดำเนินการตามกฎหมายในกรณีที่หน่วยงานยังมิได้จัดทำฐานข้อมูลเผยแพร่ให้ประชาชนสืบค้นได้</p>

วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์	
สำหรับหน่วยงานระดับเริ่มต้น	สำหรับหน่วยงานระดับมาตรฐาน
๖. เรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง	
การนำวิธีการฯ ระดับเริ่มต้นไปใช้เป็นมาตรฐานขั้นต่ำสำหรับหน่วยงานของรัฐที่มีข้อจำกัดทางด้านงบประมาณ บุคลากร และขีดความสามารถทางด้านเทคโนโลยี แต่มีได้จำกัดให้หน่วยงานที่มีความพร้อมและศักยภาพที่จะเลือกใช้วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์อื่นที่มีมาตรฐานสูงกว่าที่กำหนดไว้ในวิธีการฯ ระดับเริ่มต้น นอกจากนี้ได้กล่าวถึงช่องทางในการสอบถามข้อมูล หากมีข้อสงสัยหรือต้องการคำแนะนำเพิ่มเติมผ่านทางเว็บไซต์และไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ของสำนักงาน ก.พ.ร.	ระบบ e-Service ของหน่วยงาน หากยังมีคุณสมบัติไม่ครบถ้วนตามที่กำหนดในภาคผนวกของวิธีการฯ ระดับมาตรฐาน หน่วยงานสามารถนำวิธีการฯ ระดับเริ่มต้นมาใช้ได้โดยอนุโลม นอกจากนี้ ได้กล่าวถึงช่องทางในการสอบถามข้อมูล หากมีข้อสงสัยหรือต้องการคำแนะนำเพิ่มเติมผ่านทางเว็บไซต์และไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ของสำนักงาน ก.พ.ร.

๓.๓ การกำหนดให้หน่วยงานของรัฐนำงานบริการมาให้บริการบนแพลตฟอร์มดิจิทัลกลาง (Biz Portal และ Citizen Portal) เพื่อบูรณาการการให้บริการของหน่วยงานต่าง ๆ บนแพลตฟอร์มดิจิทัลกลางที่ตอบโจทย์ประชาชนในมิติต่าง ๆ

๓.๓.๑ แพลตฟอร์มดิจิทัลกลาง (Biz Portal และ Citizen Portal)

(๑) ระบบ Biz Portal เป็นแพลตฟอร์มเพื่อตอบโจทย์การประกอบอาชีพหรือธุรกิจของประชาชนและผู้ประกอบการ ผ่านเว็บไซต์ www.bizportal.go.th ซึ่งสามารถแบ่งการดำเนินงานออกได้เป็น ๒ ส่วนหลัก คือ ๑) ส่วนการให้ข้อมูล (Information) ที่จะรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการขออนุญาตตามคู่มือสำหรับประชาชนที่หน่วยงานภาครัฐจัดทำขึ้น และข้อมูลแบบบูรณาการที่มีการเชื่อมโยงจากผลศึกษาขั้นตอนการให้บริการแต่ละใบอนุญาตตามประเภทธุรกิจ และ ๒) ส่วนการให้บริการ (Service) ที่จะให้บริการยื่นคำขออนุญาตแบบบูรณาการโดยใช้แบบฟอร์มคำขออนุญาตแบบ Single e-Form และส่งเอกสารหลักฐานอิเล็กทรอนิกส์เพียงชุดเดียวโดยไม่ต้องส่งเอกสารต้นฉบับ รวมถึงมีการออกใบอนุญาตแบบอิเล็กทรอนิกส์ที่สามารถใช้แทนเอกสารที่เป็นกระดาษ ซึ่งปัจจุบันมีงานบริการที่สามารถให้บริการในระบบได้จำนวน ๑๓๐ ใบอนุญาต มีตัวอย่างบริการ เช่น การขอลงทะเบียนพาณิชย์ หรือพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ การลงทะเบียน SME เพื่อขอรับบริการภาครัฐ ขอบัญญาตก่อสร้างอาคาร ดัดแปลงอาคาร หรือรื้อถอนอาคารในเขตกรุงเทพมหานคร การขอใบรับรองแหล่งผลิตพืชอินทรีย์

(๒) ระบบ Citizen Portal เป็นแพลตฟอร์มเพื่อตอบโจทย์การใช้ชีวิตของประชาชน โดยพัฒนางานบริการผ่านแอปพลิเคชัน “ทางรัฐ” ที่ให้บริการประชาชนได้อย่างครบถ้วนและครอบคลุมตลอดช่วงชีวิตของประชาชน ตั้งแต่ต้นจนจบกระบวนการ ตามมิติ “รู้ ยื่น จ่าย รับ” กล่าวคือ ๑) รู้ หมายถึง การรู้ข้อมูลสิทธิที่พึงได้รับและรายละเอียดขั้นตอนของแต่ละงานบริการผ่านการแจ้งเตือนเชิงรุกของหน่วยงานภาครัฐผู้ให้บริการ ๒) ยื่น หมายถึง สามารถยื่นคำขอหรือคำร้องได้อย่างสะดวก รวดเร็วลดภาระการกรอกเอกสารโดยการใช้ระบบ e-Form ที่เชื่อมโยงข้อมูลที่จำเป็นจากหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องโดยอัตโนมัติ ๓) จ่าย หมายถึง สามารถชำระค่าธรรมเนียมหรือค่าบริการผ่านระบบ e- Payment ผ่านช่องทางที่หลากหลายในระบบ Citizen Portal (แอปพลิเคชันทางรัฐ) ได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว และ ๔) รับหมายถึง การรับใบอนุญาต/เอกสาร ต่าง ๆ ในรูปแบบของเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ หรือ e-Document ที่รวดเร็ว

มีความถูกต้อง น่าเชื่อถือ และมีมาตรฐานในระดับสากล มีตัวอย่างบริการ เช่น การตรวจสอบรายละเอียดของหนังสือเดินทาง (Passport) และแจ้งเตือนก่อนวันหมดอายุ การแจ้งเหตุไม่ไปเลือกตั้ง การตรวจสอบข้อมูลเครดิตบูโรแบบสรุป การตรวจสอบสิทธิโครงการเยียวยาในระบบประกันสังคม

๓.๓.๒ ข้อมูลงานบริการภาครัฐและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนางานบริการที่สามารถพัฒนาให้เป็นรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์

ข้อมูลงานบริการภาครัฐตามคู่มือมาตรฐานกลาง		ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนา งานบริการ
ทั้งหมด	๓,๘๓๐ งานบริการ	
งานบริการที่สามารถพัฒนาให้เป็นรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ได้ แบ่งเป็น	๒,๔๒๐ งานบริการ	
๑. งานบริการที่พัฒนาให้สามารถบริการในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ได้แล้ว	๑,๓๙๕ งานบริการ (ร้อยละ ๕๗.๖๔ ของงานบริการที่สามารถพัฒนาให้เป็นรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ได้)	ให้หน่วยงานที่มีงานบริการที่พัฒนาเป็นรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์แล้ว มาเชื่อมโยงกับระบบ Biz Portal หรือ Citizen Portal เพื่อเพิ่มช่องทางการให้บริการกับประชาชนและนำระบบพื้นฐาน (Common Service) จากทั้งสองระบบมาให้บริการเพื่อยกระดับการให้บริการในขั้นตอนที่ยังไม่สามารถดำเนินการทางอิเล็กทรอนิกส์ได้
๒. งานบริการที่ยังไม่มีช่องทางให้บริการในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์	๑,๐๒๕ งานบริการ (ร้อยละ ๔๒.๓๖ ของงานบริการที่สามารถพัฒนาให้เป็นรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ได้)	ให้หน่วยงานที่มีงานบริการที่ยังไม่มีช่องทางให้บริการในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ มาพัฒนาบนระบบ Biz Portal และ Citizen Portal เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับประชาชน ลดภาระและค่าใช้จ่ายของหน่วยงานในการพัฒนาระบบรวมทั้งเป็นการดำเนินการทางอิเล็กทรอนิกส์ภายใต้มาตรฐานและความปลอดภัยที่ได้รับการยอมรับ

๔. สำหรับประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะรัฐมนตรีหลังยุบสภาผู้แทนราษฎร ตามมาตรา ๑๖๙ (๑) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ที่บัญญัติให้คณะรัฐมนตรีที่พ้นจากตำแหน่งหลังจากมีการยุบสภาผู้แทนราษฎร ไม่กระทำการอันมีผลเป็นการอนุมัติงานหรือโครงการ หรือมีผลเป็นการสร้างความผูกพันต่อคณะรัฐมนตรีชุดต่อไป เว้นแต่ที่กำหนดไว้แล้วในงบประมาณรายจ่ายประจำปี สำนักงาน ก.พ.ร. ได้ชี้แจงข้อมูลเพิ่มเติมว่าเรื่องที่เสนอนี้เป็นการดำเนินการในลักษณะงานปกติตามที่กฎหมายกำหนดไว้ (ตามข้อ ๑.๒) ไม่ได้เป็นการกำหนดนโยบายขึ้นใหม่ จึงไม่เป็นการกระทำการสร้างความผูกพันต่อคณะรัฐมนตรีชุดต่อไปตามมาตรา ๑๖๙ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

๑) บริการแบบ End-to-end หมายถึง บริการที่สามารถให้บริการได้ตั้งแต่เริ่มต้นจนเสร็จสิ้นกระบวนการโดยผู้ให้บริการไม่ต้องพึ่งพาบริการอื่น

2 Frontend (มักเรียกว่า “หน้าบ้าน”) คือ ระบบในส่วนที่ผู้ใช้บริการเห็นและมีปฏิสัมพันธ์ได้ เช่น หน้าเว็บไซต์หรือแอปพลิเคชัน ส่วน Backend (มักเรียกว่า “หลังบ้าน”) คือ ระบบในส่วนที่เป็นการปฏิบัติงานของหน่วยงานซึ่งผู้ใช้บริการไม่สามารถเข้าถึงได้ เช่น ระบบฐานข้อมูล ระบบประมวลผลข้อมูล มีสถานการณ์ตัวอย่าง เช่น หน่วยงานอาจมีหน้าเว็บไซต์ที่ให้บริการประชาชน (Frontend) ของตนเอง และใช้บริการประมวลข้อมูลรวมทั้งบริการพิสูจน์และยืนยันตัวตนผู้ใช้บริการ (Backend) จากแพลตฟอร์มดิจิทัลกลางของ สพร.

๗. เรื่อง การประชุมระดับผู้นำ ครั้งที่ ๑๕ แผนงานการพัฒนาเกษตรธุรกิจสามฝ่าย อินโดนีเซีย-มาเลเซีย-ไทย (IMT-GT)

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบตามที่สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเสนอ ดังนี้

๑. เห็นชอบต่อร่างแถลงการณ์ร่วมการประชุมระดับผู้นำ ครั้งที่ ๑๕ แผนงาน IMT-GT ที่จะมีการรับรองในการประชุมระดับผู้นำ ครั้งที่ ๑๕ แผนงาน IMT-GT ในวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๖๖ และเห็นชอบให้สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติสามารถปรับปรุงถ้อยคำในเอกสารดังกล่าวได้ในกรณีที่มีใช้การเปลี่ยนแปลงสาระสำคัญ โดยไม่ต้องนำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อความเห็นชอบอีก

๒. เห็นชอบให้นายกรัฐมนตรีหรือผู้แทนที่ได้รับมอบหมาย ได้ร่วมกับผู้นำประเทศแผนงาน IMT-GT ให้การรับรองร่างแถลงการณ์ร่วมการประชุมระดับผู้นำครั้งที่ ๑๕ แผนงาน IMT-GT ในวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๖๖

สาระสำคัญร่างแถลงการณ์ร่วมของการประชุมระดับผู้นำ ครั้งที่ ๑๕ แผนงาน IMT-GT

๑. ยินดีต่อความสำเร็จที่สำคัญของ IMT-GT ในช่วง ๓๐ ปีที่ผ่านมา ในการพัฒนาการเติบโตทางเศรษฐกิจ ลดช่องว่างการพัฒนาภายในประเทศและระหว่างประเทศสมาชิก และส่งเสริมบทบาทของประชาชนในความร่วมมืออนุภูมิภาค รวมทั้งการขยายความเชื่อมโยงจนครอบคลุม ๓๕ รัฐและจังหวัด ผ่านระเบียงเศรษฐกิจทั้ง ๖ แนว ภายใต้แผนงาน IMT-GT

๒. ตระหนักถึงความท้าทายที่ยากลำบากจากภาวะเศรษฐกิจตกต่ำทั่วโลกและความต่อเนื่องของการฟื้นตัวภายหลังการแพร่ระบาด พร้อมทั้งผลจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและความมั่นคงทางอาหารในการพัฒนาของอนุภูมิภาคและการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจ อย่างไรก็ตาม ยังคงมุ่งมั่นที่จะเสริมสร้างความร่วมมือเพื่อรับมือกับความท้าทายที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต

๓. ยืนยันความพยายามในการฟื้นฟูการท่องเที่ยวภายหลังการแพร่ระบาด โดยการเปิดตัวแคมเปญ ปีแห่งการท่องเที่ยว IMT-GT พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๖๘ เพื่อร่วมกันฟื้นฟูภาคการท่องเที่ยว โดยสนับสนุนให้ทุกภาคส่วนจัดทำกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับแคมเปญดังกล่าวเพื่อผลักดันให้อนุภูมิภาค IMT-GT เป็นจุดหมายปลายทางหนึ่งเดียวด้านการท่องเที่ยว

๔. เน้นย้ำถึงความสำคัญของความมั่นคงด้านอาหารและความยั่งยืนของห่วงโซ่อุปทานในอนุภูมิภาค โดยยังคงมุ่งมั่นที่จะเสริมสร้างความเข้มแข็งให้อนุภูมิภาคในฐานะฐานการผลิตอาหารและสินค้าเกษตรอื่น ๆ ในระดับโลก ผ่านการนำเทคโนโลยีอุตสาหกรรมเกษตรมาใช้เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของสินค้าเกษตร และสนับสนุนให้ผู้มีส่วนได้เสียทั้งหมดร่วมมือกันยกระดับมูลค่าของสินค้าเกษตร เช่น น้ำมันปาล์มและผลิตภัณฑ์ยางในห่วงโซ่อุปทานทั่วโลก

๕. ยืนยันความมุ่งมั่นในการใช้ประโยชน์จากศักยภาพของผลิตภัณฑ์และบริการฮาลาล เพื่อยกระดับให้เป็นศูนย์กลางฮาลาลระดับโลก เห็นควรให้ผู้เกี่ยวข้องริเริ่มโครงการที่เป็นรูปธรรมเพื่อเสริมสร้างความแข็งแกร่งของระบบนิเวศฮาลาลในอนุภูมิภาค พร้อมทั้งส่งเสริมผลิตภัณฑ์และบริการฮาลาลสู่ตลาดฮาลาลแห่งใหม่ผ่านการร่วมมือกับพันธมิตรที่มีศักยภาพ รวมทั้งเร่งนำใช้เทคโนโลยีระบบการเก็บข้อมูลฮาลาล (Halal Blockchain) และส่งเสริมการพัฒนานิคมอุตสาหกรรมฮาลาล

๖. เน้นย้ำความ...

๖. เน้นย้ำความสำคัญของโครงการเชื่อมต่อทางกายภาพ (PCPs) โดยรับทราบถึงความคืบหน้าในการพัฒนาโครงการจำนวน ๓๖ โครงการทั่วอนุภูมิภาค ซึ่งมีมูลค่ากว่า ๕๗ พันล้านเหรียญ สรอ. และขอให้ผู้เกี่ยวข้องเร่งติดตามการดำเนินการโครงการให้แล้วเสร็จเพื่อส่งเสริมการเชื่อมต่อหลายรูปแบบอย่างต่อเนื่องตามแนวระเบียงเศรษฐกิจของอนุภูมิภาค

๗. มุ่งแสวงหาเครือข่ายด้านการค้าและปรับปรุงมาตรการอำนวยความสะดวกทางการค้าและส่งเสริมการหมุนเวียนของการลงทุน ผ่านการพัฒนาโครงการด้านการค้าและเขตอุตสาหกรรมตามแนวระเบียงเศรษฐกิจ ทั้งนี้ ได้รับทราบความคืบหน้าของความร่วมมือในอุตสาหกรรมยางอันเนื่องมาจากการลงนามในบันทึกความเข้าใจว่าด้วยเมืองยางพาราและความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมยาง เพื่อเสริมความแข็งแกร่งให้กับภาคอุตสาหกรรมยางใน IMT-GT ในฐานะผู้ผลิตรายใหญ่ของโลก

๘. เน้นย้ำถึงบทบาทสำคัญของการเปลี่ยนแปลงทางดิจิทัลในการเร่งการเติบโตทางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาค โดยขอให้ยกระดับเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและความเชื่อมโยงทางดิจิทัลในอนุภูมิภาคต่อไปเพื่อการเปลี่ยนผ่านทางดิจิทัลที่ครอบคลุม ตลอดจนส่งเสริมการค้าข้ามพรมแดน การอำนวยความสะดวกในการทำธุรกิจ และยกระดับคุณภาพชีวิต

๙. ตระหนักถึงบทบาทที่สำคัญของท้องถิ่น สถาบันการศึกษา ภาคเอกชน และหุ้นส่วนการพัฒนาต่าง ๆ อาทิ ธนาคารพัฒนาเอเชีย ที่มีต่อการเร่งรัดการดำเนินโครงการและการพัฒนาอนุภูมิภาคให้มีความก้าวหน้า โดยขอให้ภาคส่วนต่าง ๆ ริเริ่มโครงการพัฒนาแนวพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจทั้ง ๖ แนว เพื่อส่งเสริมกิจกรรมทางเศรษฐกิจและความเชื่อมโยงระหว่างกัน

ประโยชน์ของประเทศไทย ในการเข้าร่วมการประชุมฯ มีดังนี้

๑. ส่งเสริมบทบาทของไทยในเวทีระหว่างประเทศโดยใช้ประโยชน์จากการพัฒนาความร่วมมือในระดับอนุภูมิภาคภายใต้แผนงาน IMT-GT ในการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาที่สอดคล้องกันระหว่างไทยและประเทศเพื่อนบ้านทั้งในระดับส่วนกลางและท้องถิ่นในทุกสาขาความร่วมมือ รวมทั้งสาขาความร่วมมือใหม่ ๆ ที่มีศักยภาพ

๒. สร้างความเชื่อมั่นแก่นักลงทุนต่างประเทศเพื่อการลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมายในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ เช่น อุตสาหกรรมยางพารา ปาล์มน้ำมัน และฮาลาล รวมทั้งสร้างความเชื่อมั่นแก่นักลงทุนไทยในการเข้าไปลงทุนในประเทศเพื่อนบ้านในกิจการที่ไทยมีศักยภาพ เพื่อเชื่อมต่อห่วงโซ่มูลค่าและกิจกรรมทางเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน

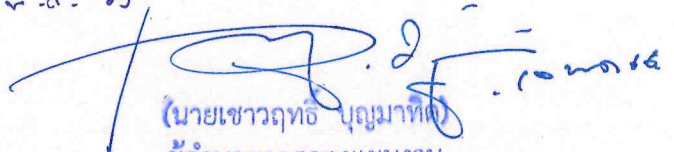
๓. มีบทบาทนำในด้านการท่องเที่ยวเนื่องมาจากการดำเนินโครงการภายใต้แคมเปญปีแห่งการท่องเที่ยว IMT-GT พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๖๘ และกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อการเฉลิมฉลองในโอกาสครบรอบ ๓๐ ปี แห่งการจัดตั้งแผนงาน IMT-GT ในปี ๒๕๖๖ อีกทั้งยังเป็นการฟื้นฟูเศรษฐกิจของไทยจากผลกระทบของการแพร่ระบาดของโรคโควิด-๑๙

ทั้งนี้ การประชุมระดับผู้นำ ครั้งที่ ๑๕ แผนงาน IMT-GT (The 15th IMT-GT Summit) กำหนดจัดขึ้นในวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๖๖ ณ โรงแรมเมอร์โอร่าห์ โคโมโด ลาบวน บาโจ (Meruorah Komodo Labuan Bajo) เมืองลาบวน บาโจ สาธารณรัฐอินโดนีเซีย ซึ่งอยู่ในห้วงการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ ๔๒ โดยจะมีการรับรองร่างแถลงการณ์ร่วมของการประชุมระดับผู้นำ ครั้งที่ ๑๕ แผนงาน IMT-GT (Joint Statement of the 15th IMT-GT Summit) ซึ่งกระทรวงการต่างประเทศ และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ไม่มีข้อขัดข้องต่อร่างแถลงการณ์ฯ และเห็นว่าร่างแถลงการณ์ร่วมฯ ไม่ได้ใช้ถ้อยคำหรือมีบริบทใดที่มุ่งก่อให้เกิดพันธกรณีภายใต้บังคับของกฎหมายระหว่างประเทศ ร่างแถลงการณ์ร่วมฯ จึงไม่เป็นสนธิสัญญาตามกฎหมายระหว่างประเทศและไม่เป็นหนังสือสัญญาตามมาตรา ๑๗๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และเห็นควรแจ้งสำนัก/กอง ทราบและใช้เป็นข้อมูลประกอบการดำเนินงานในส่วนที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ การพิจารณาอยู่ในอำนาจของ อธิบดีกรมปศุสัตว์ ตามคำสั่งกรมปศุสัตว์ที่ ๑๐๙๓/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๕

พอรชตบ
๑๐ พ.ค. ๖๖

กฤษณา (ทน)
๑๐ พ.ค. ๖๖

(นายเชาวฤทธิ์ บุญมาที) ๑๐ พ.ค. ๖๖
ผู้อำนวยการกองแผนงาน

- ทราบ

- ดำเนินการตามเสนอ

11 พ.ค. 2566
(นายสมชวน รัตนมังคลานนท์)
อธิบดีกรมปศุสัตว์